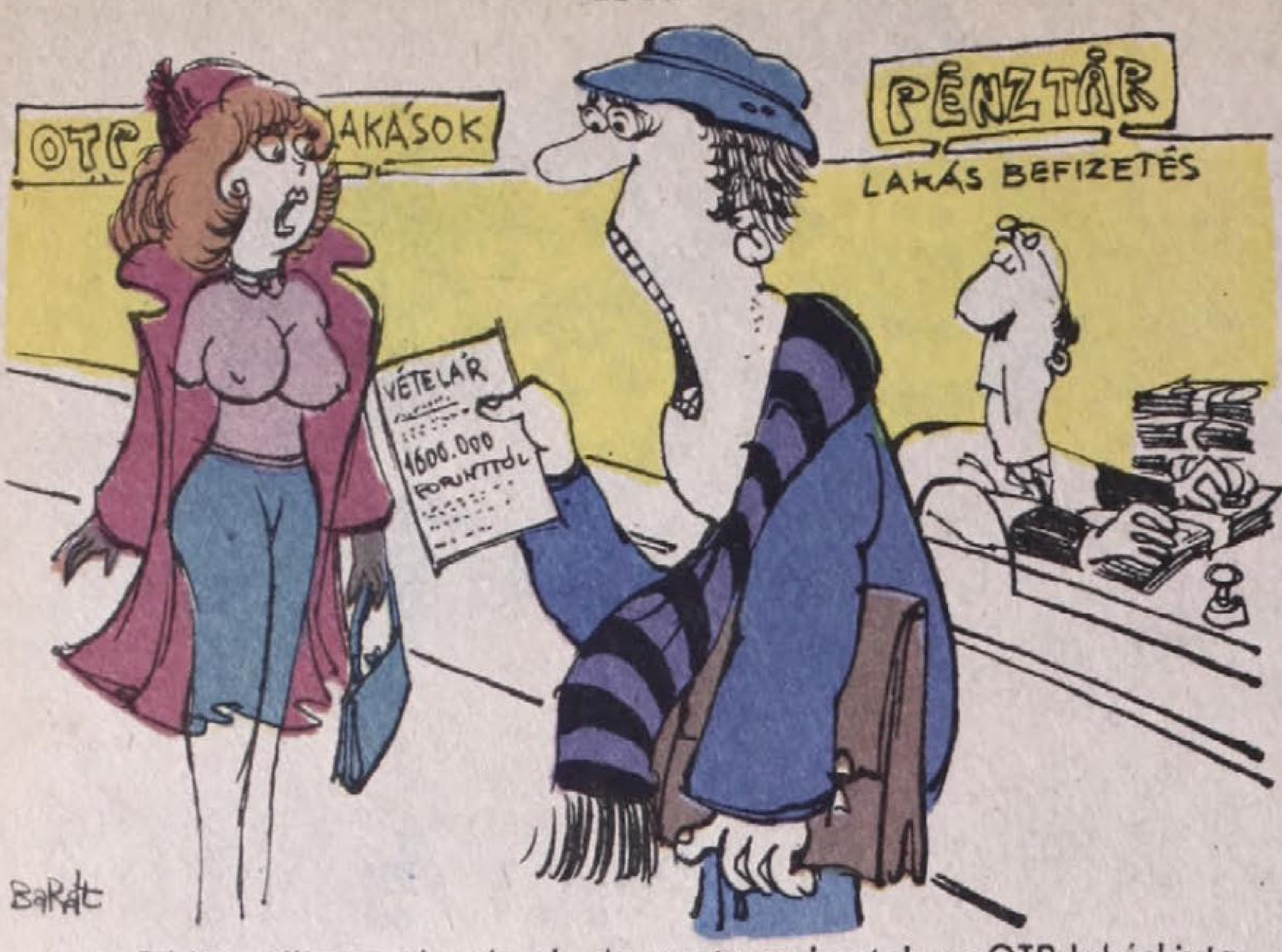
41. ÉVFOLYAM, 48. SZÁM Ára: 3.80 Ft 1985. NOVEMBER 27.

Ludas Matyi

HÓ VÉGI JÁTSZMA

CSÖD

– Eddig milliomosok voltunk, de most megkaptuk az OTP-lakáskiutalást...

Adj király, vendéget!

A Remete hosszú idő óta alig látott embert. Azért remete, mondhatják, de Remete egy étterem, amelynek helyiségét a gyér forgalom miatt most eladja vállalata, más célokra. Kiárusítják a csúcs-hegyi vendéglőt is, ebből valószínűleg valamilyen vállalati üdülő lesz.

Már évekkel ezelőtt javasolták a vendéglátóiparnak, hogy szabaduljon meg üresen kongó helyiségeitől, de a legtöbben ezt mostanáig zenés műsorral fogadták: „Nem adlak másnak..." Minthogy azonban rövidesen magasabbak lesznek a helyiségbérek, egy-két vállalat már rászánta magát, hogy néhány helyiségét eladja más cégnek. Főleg a lakótelepi nagy hodályokat, amelyeket örököltünk. Korábbi önmagunktól. Ezek szerződésbe sem adhatók, mert magas a létszámuk. (Pedig akkor talán alacsonyabb lenne.) A dél-budaiak ügyes lépése: a kelenföldi 1500 négyzetméteres Topázt elcserélik egy 400 négyzetméteresre és a Topáz helyisége egy szolgáltató vállalaté lesz. Úgy, hogy a vendéglátás egyik mai időszerű kérdése az, hogy „lehet néhány négyzetméterrel kevesebb?"

Mert ritka az olyan jólmenő üzlet, mint a hajdúszoboszlói Magyaros étterem, amely éjjel 1-ig tart nyitva, de amikor egy novemberi szombat estén 10 óra tájban két kollégám, vidéki munkáját befejezve, betért vacsorára, nem kapott. A pincér büszkén közölte: „Mi már teljesítettük a tervünket." Sajnos, kollégáim éhségét ez az eredmény-agitáció sem csillapította, pedig ez valóban nem mindennapos: országosan a vendéglátás az év első 9 hónapjában még a tavalyi forgalmat sem érte el. Meg kell mondanom, kaján örömmel hallgatom, hogy amíg a vendégek azt hajtogatják, hogy már be sem lehet lépni egy jobb vendéglőbe – olyan drága –, mind több étterem dolgozói mondják, hogy ki kell lépni, mert ebből már nem lehet megélni. Hát ez jól el lett intézve.

Már felbukkantak a félállású üzletvezetők is. A szállóvá átalakított Sziráki kastély éttermében például – mint a Népszava megírta – egy evangélikus lelkész az üzletvezető, másodállásban. Nem hagyja ott biztonságosabb főállását, vasárnap istentiszteleteket tart. És mivel a vendégnek nemcsak kávét kell kihozni, hanem olykor lelki vigaszt is kell nyújtania, ha sokallja a számlát, a két foglalkozás nincs olyan messze egymástól. És neki is kell a mellékes, Istenem...

Még az is előfordulhat, hogy egyes szervezetek csak „leányvállalatként" tartanak fent vendéglőt. Épp ezen töprengtem, amikor elém került egy hirdetés: „Borkóstolós halászvacsorákat rendez a KOMTURIST." Nocsak: vajon mit takar a KOM? Hát ha már az egyház is beszállt...

Aztán megtudtam, hogy a KOMTURIST a Komárom Megyei Idegenforgalmi Iroda rövidítése. Hogyan is gondolhattam másra, amikor sorvadó vendéglátóiparunk ma inkább a királyokba kapaszkodik! Van már királyi söröző a budapesti Kinizsi utcában, a budai Várban, a régi Országház Étterem kapualjában pedig kis trónterem. Így kibontakozóban van a királyság nélküli királyi stílus. De főleg császárok számára.

Földi Iván

Értekezés a lakásátadásról

Értekezésem tárgya, mint az a címből is kitetszik, ezúttal a lakásátadás, mely esemény alapjában igen örömteli, ha a vele járó bajoktól eltekintünk. A lakásokat többnyire így év végén adják át, ez már szép hagyomány hazánkban, megszoktuk, mondhatnám ragaszkodunk hozzá, kinek van kedve nyáron költözködni? Lakásátadás csak ritkán van az ember életében (a lakás életében még ritkábban), épp ezért nem árt rá jól fölkészülni, lelkileg, fizikailag és főként pénz dolgában, mert bár ez utóbbi köztudottan nem boldogít, a lakásátadáshoz ma még úgyszólván nélkülözhetetlen. Csak a teljesség kedvéért jegyzem meg és csupán halkan, hogy újabban olyan nézetek is terjednek, miszerint a lakásátadásra az építőknek sem árt fölkészülni, különös tekintettel jelen beruházásszűkös időkre, amikor nagyobb a kínálat, mint a kereslet, kapacitáskínálatra gondolok és fizetésképes keresletre, ki tudja miért, mostanában egyre kevesebb kereslet fizetőképes, amely körülmény nem biztos, hogy jó, de talán térjünk vissza az eredeti témánkhoz.

Vizsgálódásunk jelen tárgyát, vagyis a lakást, az esetek jó részében az építővállalat adja át egy most meg nem nevezett pénzintézetnek, végső soron magának a lakónak. Egy szabályos lakást falak határolnak, a falakon ajtók, ablakok, ezeket nyitni lehet meg zárni, néha többször is, tartozik még a lakáshoz szőnyegpadló, más néven faltól-falig (amennyiben említett falak rendeltetésszerűen megfelelnek rendeltetésüknek), e szőnyeget valamilyen speciális ragasztóval rögzítik a padlóhoz, kár, hogy ezt a ragasztó nem mindig tudja. Van még a lakásban tapéta, mely lehet egyszínű, kismintás vagy nagymintás, utóbbi főként kis lakásokban gyakori, a tapétának különben sok különös ismertetőjele van, úgymint nem megy a szőnyegpadlóhoz, nem megy a függönyhöz, nem megy a lakó ízléséhez, de ez a legkevesebb.

Az új lakásokba gyakorta szekrényeket építenek be, ettől az előszoba kissé karcsúvá fajul (a faltól-falig lakó tipikus esete), oldalazva azért lehet benne közlekedni, sőt még a hibajegyzék is elfér a kezünkben. Ez az átadásra kerülő otthon legfontosabb tartozéka (valamit kapjunk is a pénzünkért), egy dokumentum az utókornak, a lakás lehet félszoba meg egy fél, vagy három szoba étkezős, szóval bármekkora, a hibajegyzékben hiba nincsen, az mindig hosszú. Szerepel benne mindaz, ami nem illik össze, ami elválik, ami leválik, ami fölpúposodott, ami elengedte, ami csöpög, ami dugul, egyedül az építők prémiumlistája nem található rajta, mivel az nem tartozik a lakóra.

E megjegyzés, különben, belátom, kissé elüt az értekezés tárgyilagos hangnemétől, ezért kötelességem leszögezni: nem felel meg a valóságnak, hogy ilyenkor év végén a lakásokkal együtt jutalmakat is átadnak.

Erre csak hetek múltán kerül sor.

Münz András

SAVANYÚSÁG

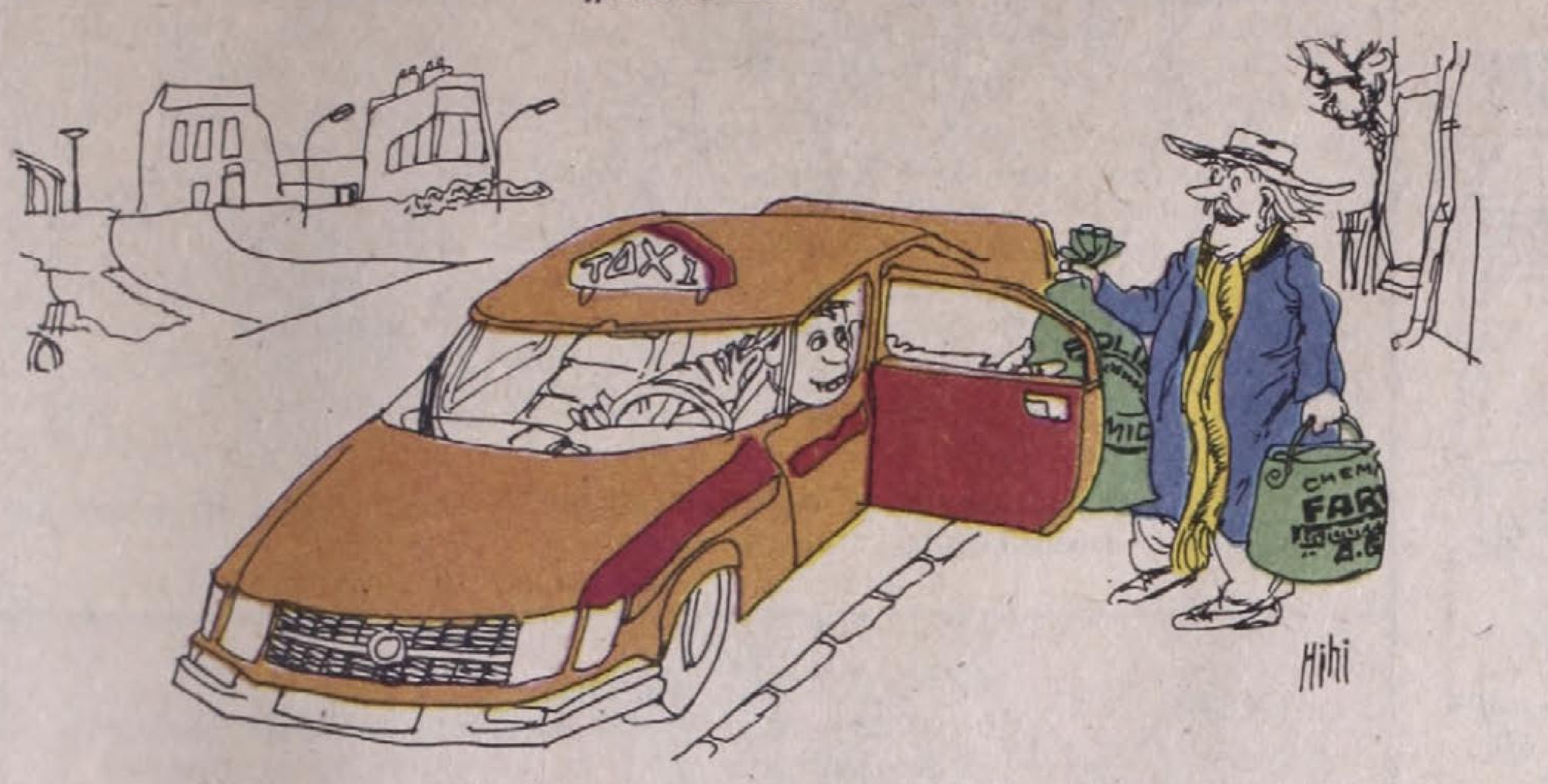

– Úgy látszik az áremeléseknél soha nincs uborkaszezon.

HEGEDŰS ISTVÁN:

Más most...

„LIFE IS LIFE"

– Hová lesz a fuvar, professzor úr?
– Vigyen a fröccsöntödémbe, mérnök úr...

PÁLYAMÓDOSÍTÁS

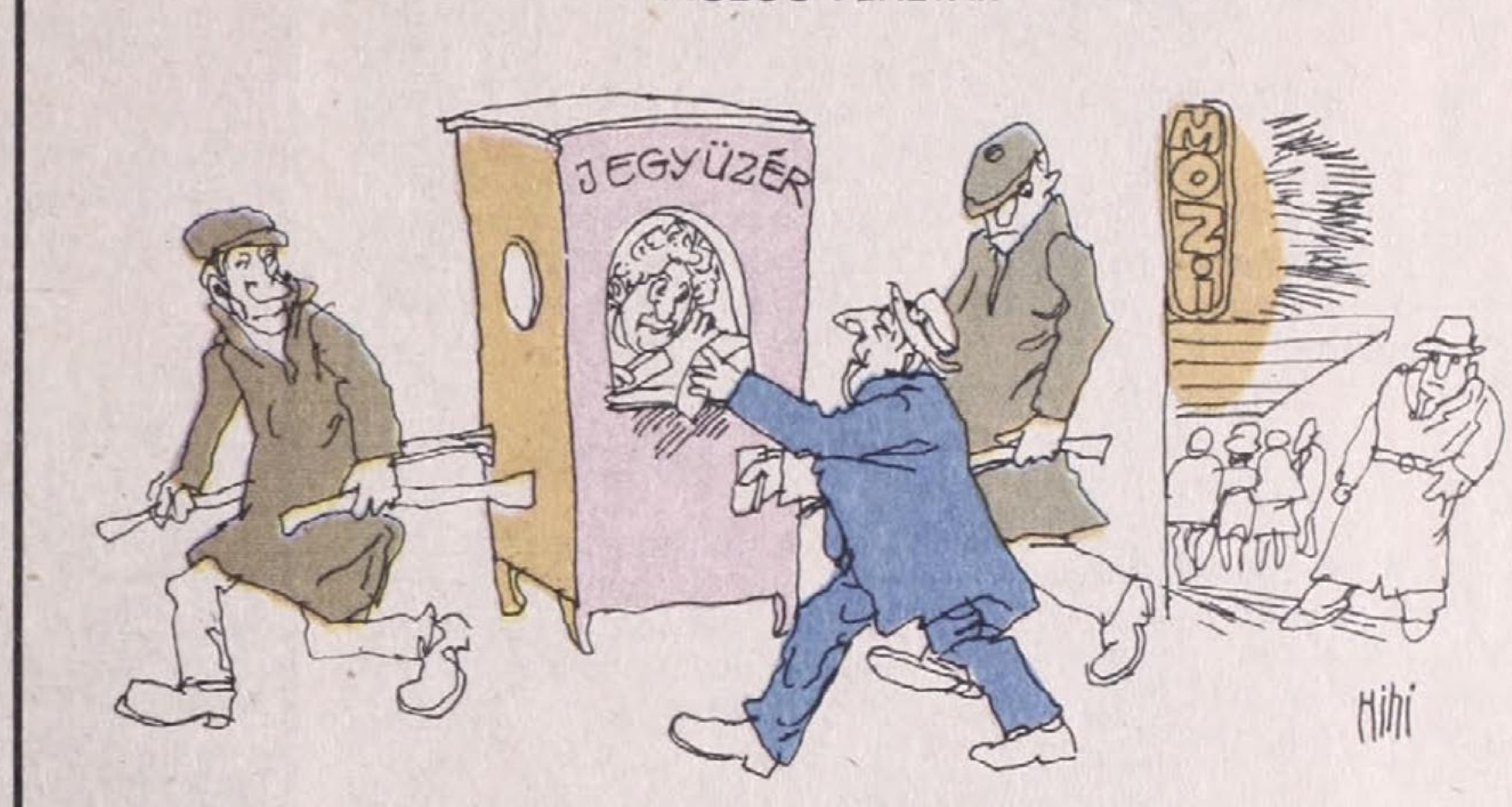

– Nem írok több könyvet... Oly hosszú az átfutási idő.

ALULJÁRÓBAN

MOZGÓ PÉNZTÁR

MIT LÁTTUNK A TÉVÉBEN?

Mit szólsz a tegnap esti filmhez? — kérdeztem Lingerblőd Bélától, akivel, szokásunkhoz híven, mindig megbeszéljük a tévé műsorát.

— Nem láttam. Videóztam — felelte Béla, a Lingerblőd.

— Sajnálhatod, mert jó film volt. Úgy kezdődött, hogy egy szőke hajú, copfos leány sétált a nyírfaerdőben és...

— Én az Ali papát és a negyven hastáncosnőt láttam. Úgy kezdődött, hogy...

— Mondom, hogy egy szőke hajú, copfos fiatal lány sétált a nyírfaerdőben és...

— A negyven hastáncosnő mindig Ali papa rendelkezésére állt...

— Ne szakíts félbe! Egy szőke hajú, copfos...

— Láttad volna azokat a nőket! Apuskám! Csak egy fülbevaló volt rajtuk... Ha akarod, kölcsönadom a videókazettát, én is csak néhány napra kaptam kölcsön.

— Nincs videóm. Egy szőke hajú, copfos fiatal lány sétált a nyírfaerdőben és...

— Valaki feldarabolta az egyik hastáncosnőt. Miszlikre. És így Ali papának már csak harminckilenc nője maradt. Persze ez csak az év végi leltárnál derült ki.

— Könyörgök, tisztelettel, hallgass végig! Nem akarom az egész filmet elmesélni, csak annyit, hogy...

— Újabb gyilkosság. Valaki megevett egy hastáncosnőt. Apuskám, micsoda nő volt! Nem maradt utána más, csak a körei és a szilvakompót.

— Egy szőke hajú, copfos fiatal lány sétált a nyírfaerdőben — mondtam most már emelt hangon.

— Megették?

— Nem. Azt énekelte, hogy sétálni, sétálni, egy kis dombra lecsücsülni...

— Ali papa két nővel feküdt le esténként. Nekem legyen mondva! — tette hozzá Lingerblőd, aztán így folytatta: — Azért csak két nővel, mert spórolt. Már csak harmincnyolc nője volt.

— Kuss! Egy szőke hajú, copfos fiatal lány sétált a nyírfaerdőben...

— Strapabíró kislány lehetett.

— És azt énekelte, hogy...

— Egy óriáshangya, lehetett olyan három méter magas, elrabolta a harmadik hastáncosnőt. A hangya azért lett óriási, mert egy hangyás tudós valami új doppingszert talált fel...

— Elég volt! — kiáltottam most már nagyon dühösen.

— Ezt mondta Ali papa is, amikor...

— Most én beszélek. Mint az előbb említettem, egy szőke hajú, copfos fiatal lány sétált a nyírfaerdőben és azt énekelte, hogy sétálni, sétálni, egy kis dombra lecsücsülni...

— Csüccs!

— Mégis láttad a filmet?

— Nem láttam, de kitaláltam.

— Kár, hogy nem láttad. Nagyon szép film volt. Csupa líra... Néha, bevallom, könnyes lett a szemem.

— Nekem is. Amikor a negyedik hastáncosnőt megölték. S tudod, hogyan? Egy ingaórával. Az inga addig ütötte a fejét, amíg meghalt.

— Utoljára figyelmeztetlek! Ha megint...

— Jó, jó, folytasd!

— Egy fiatal lány sétált a nyírfaerdőben és azt énekelte, hogy sétálni, sétálni, egy kis dombra lecsücsülni, csüccs!

— Ugyanezt mondta Ali papa is, amikor...

— De a lány nem csücsült le a dombon — mondtam vérben forgó szemekkel Lingerblődnek —, hanem bement egy kunyhóba, ahol egy férfi éppen egy videófilmet nézett és vámpírrá változva, átharapta a pasas torkát, hogy másnap ne mesélhesse el, hogy milyen videófilmet látott.

— Aztán?

— Aztán, amikor kiszívta a férfi vérét, azt üvöltötte: most te kerülsz sorra, Lingerblőd Béla!

*

Azóta nem láttam a barátomat. Nincs közös témánk. Neki van videója. Nekem pedig nincs.

Mikes György

SZERZŐDÉSES ÜZLET

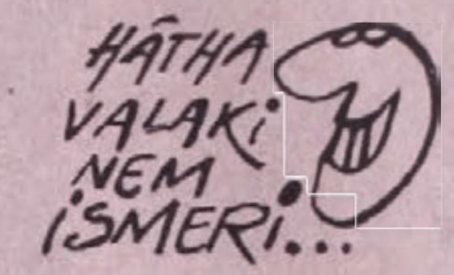

– És a beszerzési forrásokat soha senkinek el nem árulom!

RITKULÓ MAGYAROK

– Valaki már megint fél az átkeléstől, pedig nem is biztos, hogy vele ütközik össze a vonat...

A kamionsofőr telefonál:

— Baj van, főnök, kitört a baloldali visszapillantó tükröm.

— Mi ebben a baj? Cseréld ki.

— Nem megy, főnök. Rajta fekszik az egész kamion!

SZILÁNKOK

KÜLÖNC

— Vettem egy lakókocsit. A Körút és a Rákóczi út sarkán abban szeretném eltölteni hátralevő évtizedeimet.

TITOK

— A magánéletem legbensőségesebb titkait világgá kiáltom, de a vállalati veszteségeinkről a miniszter sem tudhat.

VÁLTOZÁS

— A férjemnek, mielőtt feleségül vett, rengeteg rossz tulajdonsága volt.

— És most?

— Még több van.

SZERÉNYSÉG

— Én vagyok a világ legszerényebb embere, ezt büszkén kijelenthetem!

FOGYÓKÚRA

Ne feledjük, hogy a fogyókúrában az első óra a legkönnyebb.

NAGYVONALÚSÁG

— Vettem egy villamosjegyet, de nem utazom sehová. Én így támogatom az államot.

NŐI DOLGOK

— Olyan jó érzés éjszaka mellettem hallgatni a férjem egyenletes lélegzését... Felvettem magnóra, mert a gazember ilyenkor csavarog valahol.

MAGÁNY

— Nem tud egy éjszaka nyitvatartó benzinkutat, ahol néhány meleg emberi szót válthatnék a kútkezelővel?

CIGARETTA

— Alaposan megvizsgáltam önt — mondta az orvos —, és azt tanácsolom, most már ne szokjon le a cigarettáról.

KUTYA

Őszülő hajú, elegáns férfi kutyát sétáltat. Egy nagyon szép ír szettert. Az eb valamit szagolgat, mire a férfi dühösen rácsap egy nagyot a szíjjal. A kutya vonítva továbbindul.

A gazda magányos, egyedülálló férfi lehet, aki a kutyára pazarolja minden szeretetét.

PÁLYAVÁLASZTÁS

— Mozdonyvezető szerettem volna lenni, aztán mégis sofőr lettem.

— Miért?

— Mert vállalati mozdonnyal nem csinálhatok maszek fuvarokat.

KORREKTSÉG

— Meg vagyok győződve arról, hogy ön gazember!

— Uram, én olyan ember vagyok, aki tiszteli a más meggyőződését.

MAI IDŐK

— Soha nem leszek a magáé, Pista! Kivéve a keddet és a pénteket.

Galambos Szilveszter

Emlékszik még?

TYUHAJOS LEGENDÁK

ELKÁRTYÁZTA A FELESÉGÉT

Ma már nonszensz, de hölgyeim,
akkor lesz itt jognak helye,
ha majd saját férjeurát
kártyázza el kedves neje!

EGY ESTE ELVERT EZER HOLDAT

Bár maradt még földje jócskán,
mégis abból következett,
hogy a jelzett ezer holddal
kisebb most a szövetkezet.

PEZSGŐT IVOTT A PRIMADONNA CIPŐJÉBŐL

Ach, mily bájos lehetőség!
Pici szívem belereszket...
De manapság mely topánka
bírná ki e nedves tesztet?

BEUGROTT A NAGYBŐGŐBE

Jó nagy kár, de ahhoz képest
nem is vihar, csak a szele,
mint amikor egy társasház
építésbe ugrunk bele.

HEGYEN-VÖLGYÖN LAKODALOM

Azok voltak a dús lagzik!
Birkák főttek, ökrök sültek!
... Sose váltak, mert mikorra
kifizették – megőszültek.

ALKU AZ ÖRDÖGGEL

Faustus Béla bölcsészdoktor elkeseredetten nézett körül egy plusz két félszobás panel lakásán: a gyerekek szobájában keretestől kiesett az ablak, a fürdőszobában eldugult a lefolyó, a falak mentén szorgos egyiptomi hangyák vonultak csoportostól. Bár csak bölcsészdoktor volt és nem kalkulátor, azt ki tudta számolni, hogy fizetéséből nem tud annyit lecsípni, amennyi akár egyetlen hiba kijavítására is elegendő lenne. Elkeseredetten felnyögött.

— A lelkem eladnám, ha egy jobb lakásba költözhetnénk.

Alig hogy kimondta, kénkőszag szállt fel, már megint elfelejtették Kertészék bezárni a véceablakot — gondolta, de hirtelen füstfelhő szivárgott be az előszobaajtó kulcslyukán és a felhőből egy elegáns középkorú úr alakja bontakozott ki.

— Üdvözlöm, Mefisztó vagyok.

— Az ördög?! — kérdezte vacogó fogakkal Faustus Béla.

— Igen, de nem kell megijedni tőlem: az angyaloknak talán jobb a sajtójuk, mi viszont korrektebb szerződéseket kötünk. Most is ilyen ügyben jöttem.

— Miről volna szó?

— Az előbb felajánlotta a lelkét — mi vevők lennénk rá. Nem tudja elképzelni, jelenleg mekkora a kínálat lelkekben, ebbe az ügyletbe csak azért megyünk bele, mert a cégünk alapítója annak idején az ön egyik ősével már kötött hasonló szerződést. Nos: a lelkéért egy rózsadombi villát ajánlanánk fel.

— Egy rózsadombi villát?

— Igen, ez a szokásos ellenérték. Az OTP-vel van egy megállapodásunk, hogy a Rózsadombon épülő házak nagy részét átengedi nekünk. A villán kívül megkapná ezerévi fizetését is készpénzben — ez talán elegendő lesz rá, hogy ha nem is fényűzően, de tisztességesen berendezkedhessen. Elfogadja az ajánlatunkat?

— Igen.

— Szeretném, ha a szerződés minden tekintetben jogszerű volna. Menjünk

el valamelyik ügyvédi munkaközösségbe.

A munkaközösségben a vezető: doktor Zweck Jenő fogadta őket, mikor meghallotta, hogy miről van szó, töprengve ingatta a fejét.

— Kérem, ez egy rendkívül bonyolult jogi probléma.

— Én már ezer és ezer lelket vásároltam.

— De nem az új előírások szerint. Először is, ha jól értem: önök vérrel akarják megpecsételni a szerződést?

— Így van.

— Sajátságos elgondolás, kizáró körülmény nem forog fenn, de kell hozni egy igazolást a Köjáltól, hogy önök nem szenvednek fertőző betegségben és a Vöröskereszt nem tart igényt a szóban forgó vérmennyiségre.

— Meglesz.

— Aztán azt is igazolni kell, hogy az ügylet nem esik tulajdonszerzési korlátozás alá, önnek nincs a birtokában a szabályokban rögzített határoknál több lélek.

— Dehát az nehezen keresztülvihető, legalább ötven lélek fő most is a különféle katlanokban, például az ön elődje is, doktor úr. Mit csináljunk?

— Néhány lélek tulajdonjogát át kellene íratni valamelyik hozzátartozójára, akivel nem él egy háztartásban — gondolok itt Belzebub, Lucifer és Asmódi urakra.

— Jó, azt is megpróbálhatjuk.

— Továbbá meg kell említenem, hogy ezt az adásvételi ügyletet — tekintettel a különösen nagy értékre — csak a Bizományi Áruházon keresztül lehet lebonyolítani. Faustus úr eladja nekik a lelkét és ön megvásárolhatja tőlük.

— Ez legalább tíz százalék plusz! — mondta az ördög bosszúsan —, csak a cég hagyományai miatt megyek bele.

Az ördög végül is aláírta a szerződést és füstfelhő alakjában elszivárgott, csak Faustus maradt ott, megtörve állt az ügyvéd asztalánál.

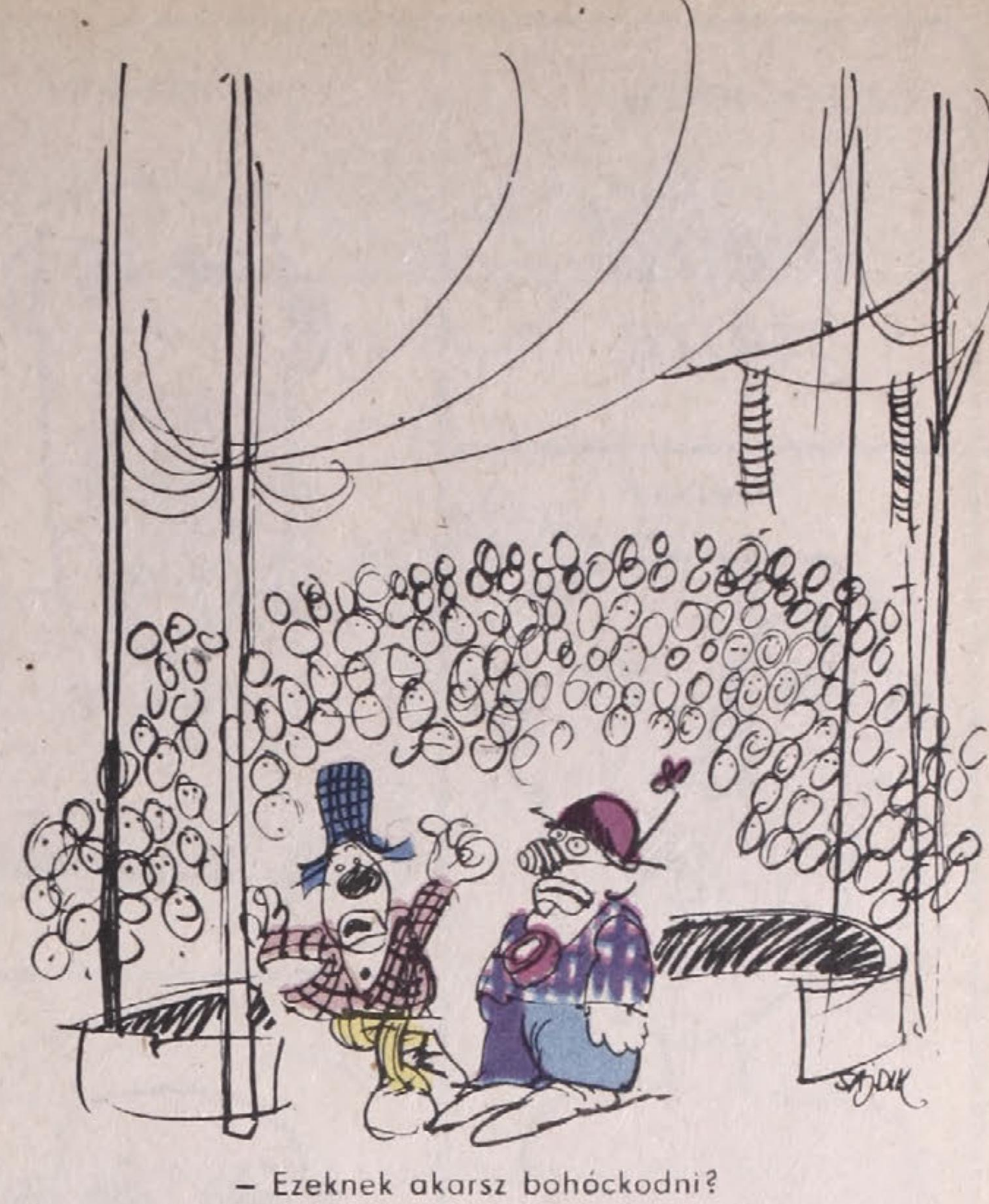
— Van valami probléma? — nézett fel doktor Zweck.

— Halhatatlan lelkemet siratom!

— Azt hiszi, hogy az ördög behajtja magán? Ne féljen ettől, a szerződést magyar papírra írtuk, öt év alatt szétfoszlik az egész.

Moldova György

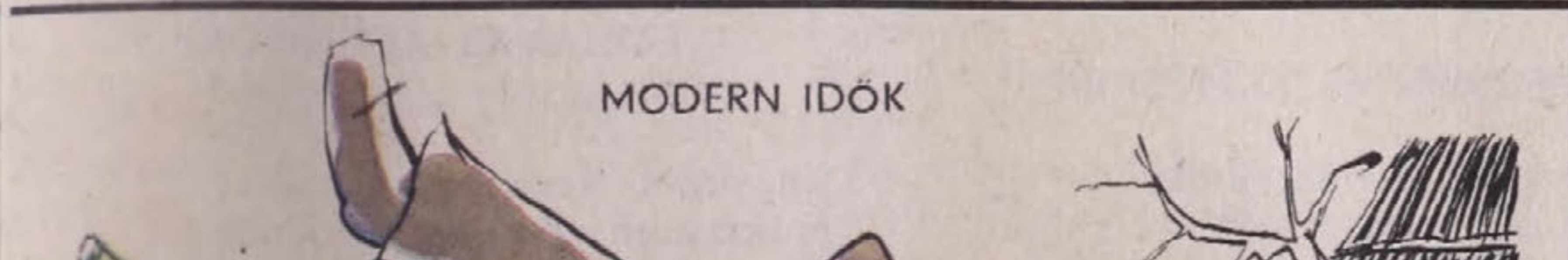
Moldova György, aki 1984 májusától volt a Ludas Matyi főmunkatársa, 1985. december elsejével megválik lapunktól.

– Ezeknek akarsz bohóckodni?

– Háromszor láttam a filmjét, rendező úr, de még mindig nem értem a mű üzenetét!

– Nezd, Bözsi! A Józsi már tud breakelni!

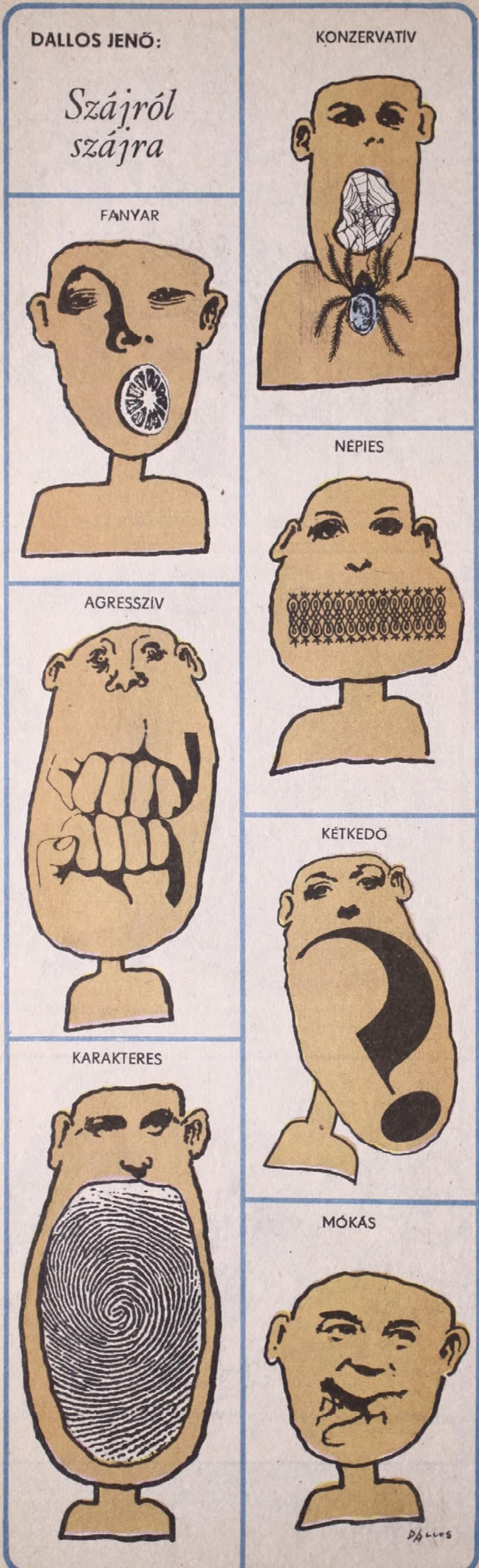

– Csak akkor vagyok hajlandó tehát fizetni, ha az utcánkat rólam nevezik el.

Kohászati vetélkedő volt Dunaújvárosban

ÚJRA SZTÁR AZ OLVASZTÁR?

DALLOS JENŐ: *Szájról szájra*

Egy férfi így panaszkodik a jó barátjának:

— A feleségem egyáltalán nem ért meg. És a tied?

— Nem tudom, még sohasem beszéltem vele rólad.

*

— *Hány cigarettát szív naponta?*

— *Az attól függ, doktor úr, hány ismerőssel találkozom.*

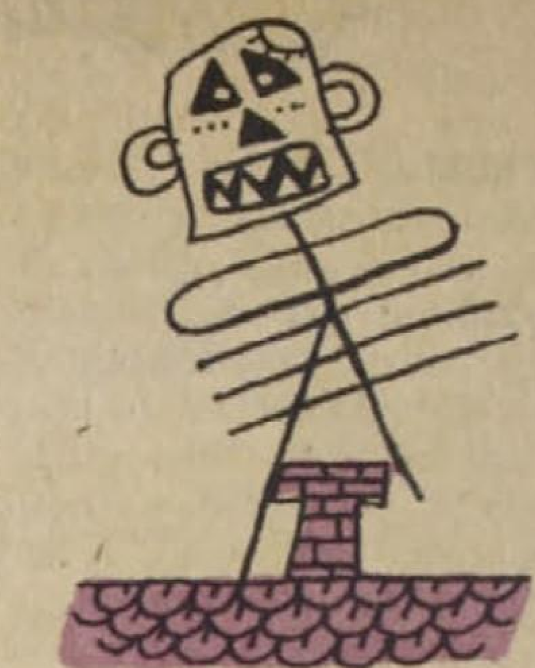
*

— Nem adnál kölcsön két forintot villamosjegyre?

— Sajnos csak ötvenesem van.

— Add ide, legfeljebb taxival megyek!

BÁDOG ANTENNA: havonként

Olvasóink kívánságára a rossz tévéműsoroknak kijáró Bádog Antennát ezentúl nem hetenként ítéljük oda, hanem havonta egyszer. Minden hónap végén összegezzük az olvasók szavazatait, összevetjük munkatársaink javaslatával, s úgy hozzuk meg a döntést, amelyet általában a kövekező hónap második szerdáján hirdetünk ki. Legközelebb tehát — a december 5-ig beérkezett szavazatok alapján — a december 11-i számunkban.

***Kérjük** a kedves olvasót, amint felbőszítette egy csapnivaló tévéműsor, rögvest ragadjon tollat, írja fel egy levelezőlapra a műsor címét és a sugárzás időpontját, s haladéktalanul küldje el a lapot nekünk. A címzés: Ludas Matyi — Bádog Antenna, Budapest 1977.*

AGYRÉM-RÍMEK

ELSŐ VILÁGHÁBORÚS KÉMELHÁRÍTÓ

Sifrit ő cselt szőve, fejt, és
máris kész a főveszejtés.

HOLLAND FILMTRUKK

Mekkora a facipő,
hogy benne egy paci fő?

MEGFÁRADT VÁNDOR

Gyalog jöttem, messze Ladám,
vigasztalóm lesz-e, Madám?

TOLLUKVESZTETT MADARAK

Ez a kilenc kanári tar:
mint egy éltes tanári kar...

KECSKE- ÉS SERTÉSRÍM

Azt mondja e sertéscsülök:
„Gyújts alám egy csert, és sülök!"

UROLÓGIÁRÓL SZÖKÖTT PÁCIENS PANASZA

Hej, te, az utamba
esett-akadt étterem!
Belőlem ki benned
esett a katéterem...

EGY NÉHAI FRANCIA KÖZÍRÓRÓL

Akire a démon ráront,
nem olvas, csak Raymond Aront.

KÖZÉPKORI ASSZONYOK ÖRÖMÓDÁJA

Mióta a Géza hun követ,
nem visel a hézagunk övet.

FÖLHÍVÁS KERINGŐRE

(kettős kecskerím)

Kegyedet megvígasztalnám:
mulassunk egy vígat szalmán!

KÖNNYEN LEHANGOLÓDÓ ZENÉSZ KECSKERÍME

Tedd rá ujjad:
oly feszes, Emmi, lantom!
Ki tudja, holnap
nem lesz-e semmi, fantom?

Timár György

KÖZÖS TEHERVISELÉS

Drágábbak lettek az autóalkatrészek

FELMENT A PUMPA...

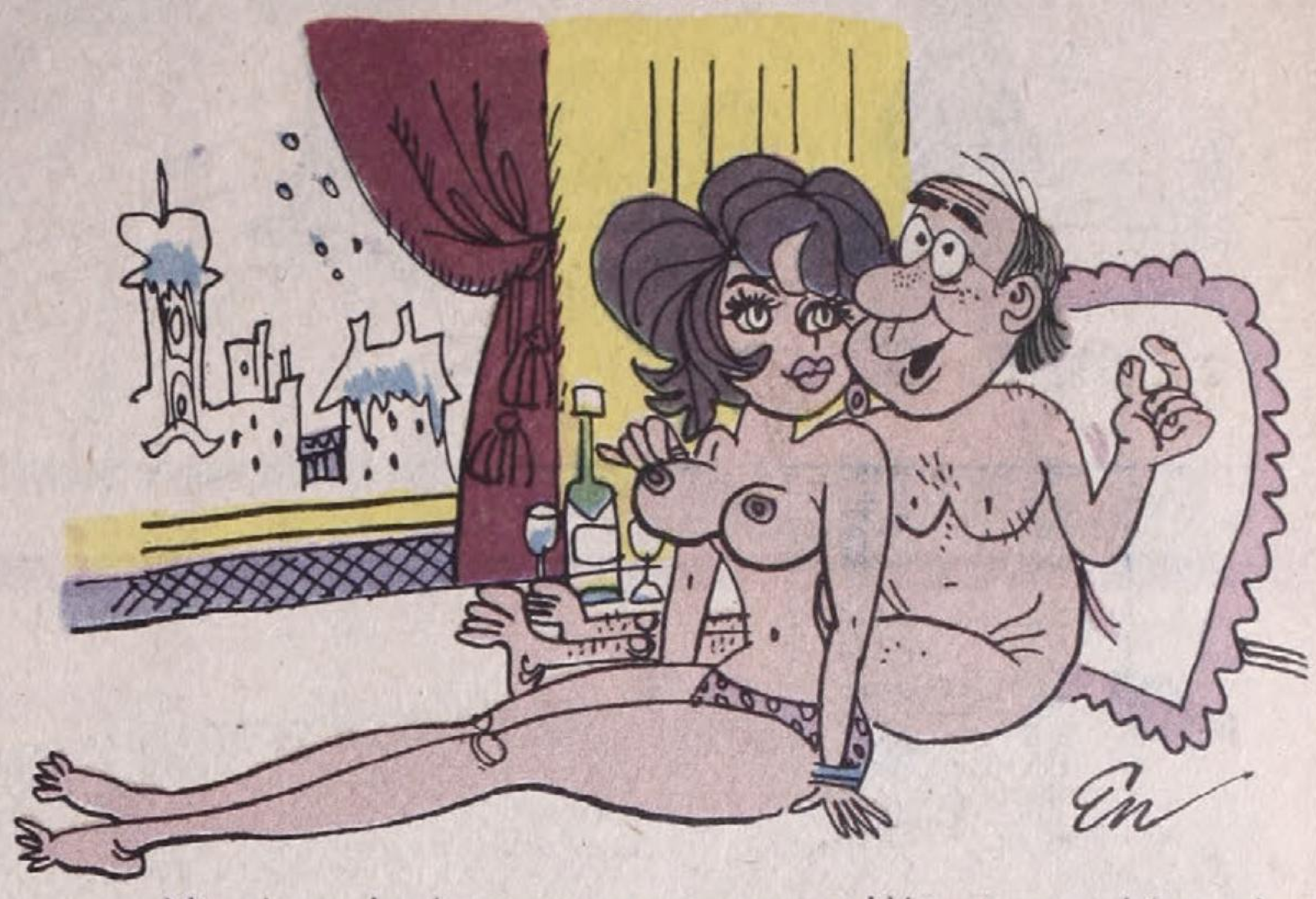
Késnek a lakásépítkezések

MIRE ÁTADJÁK A KULCSOT — BEADJUK A KULCSOT

– Segítség! Nyissák ki, egy influenzavírus üldöz!

A GAVALLÉR

– Mit akarsz karácsonyra, egy arany nyakláncot, vagy húsz mázsa NDK-brikettet?

NYUGDÍJAS GÉEMKÁ

Amikor nálunk hajnali négy órakor csengetnek, engem azonnal elővesz a csengőfrász. Így történt ez most is, azon a szép novemberi hajnalon, amikor Csámcsogi néni, Nagypofon utcai házunk lakója nyomta a berregőt, méghozzá veszettül.

— Mi történt? — kérdeztem riadtan. — Talán tűz van?

— Hideg — jelentette ki a hajnali órához méltatlan örömmel Csámcsogi Abaújné született Spacc Kisztihand Delikátesz. — Nem találta ki.

Betornyozta magát az előszobába, ott azután megmerevedtek a frontok: csapataim élén szilárdan tartottam a konyha felé vezető bejáratot, ő viszont, ezt felismerve, a hall felé próbált arcvonalat nyitni.

— Miről lenne szó? — kérdeztem immár türelmetlenül.

Csámcsogi néni békejobbot nyújtott. A lakásba ugyan nem engedtem be, de már nem szorítottam olyan erősen a nyakát.

— Mit szól az újpesti tanácsiakhoz? — pislogott, mint a tyúk, akinek viszket a szeme. — Olvasta az újságban?

— Nem — válaszoltam. Három óra múlt húsz perccel és én nem olvastam az újpesti tanácsiakat.

— Hát akkor elmondom — mondta Csámcsogi néni. — Gmk-ba tömörültek. Munkaidő után ők takarítják a tanácsot. Gépírónők, főelőadók szorgoskodnak, porszívóznak, ablakot pucolnak, így akarnak egy kis többletjövedelemhez jutni.

— Ez mind nagyon szép — jejegyeztem meg, miközben megpróbáltam kilakoltatni az idős lakótársat a saját lakásomból. — Ha szabad kérdeznem, hogy jön ez ide?

— Ez sehogy! — révedt el Csámcsogi néni. — Hanem van itt más. Hogy mást ne mondjak, például én.

Ha nem mondja, akkor is kitalálom. Úgy tornyozódott az előszobában, mint akinek ez a tanult szakmája.

— Álmos vagyok — mondtam neki, hátha ért a szóból.

— Én meg nyugdíjas — jegyezte meg némi éllel a hangjában. Egyik lábáról a másikra állt, de ez alig látszott rajta.

— Hogy jön ez ide? — hörögtem fenyegetően.

— Az újpesti tanácsiak miatt — mondta Csámcsogi Abaújné született Spacc Kisztihand Delikátesz. — Én is géemkázom!

Úgy vetette föl a fejét, mint akinél három adu ász van, egyetlen partiban.

Ez már érdekelt, ha nem is nagyon, de legalább majdnem.

— Azután milyen géemkát tetszik boldogítani a Csámcsogi néninek? — kérdeztem a saját stílusomban.

— Nyugdíjast! — vágta ki dacosan. — Újpesten, a tanácsnál takarítanak, úgy gondoltam, én is kiegészítem valamivel a nyugdíjamat.

— És mit talált ki a Csámcsogi néni? Mit tetszik csinálni?

Előjegyzési naptárt húzott elő diplomatatáskájából — a mi házunkban a nyugdíjasok diplomatatáskával járnak! — és onnan olvasta.

— Reggel megfőzök, azután kimegyek a piacra — mondta. — Vagyis fordítva, de ez most lényegtelen. Utána megebédelek, elmosogatok, majd szunnyadok egy fertályórát, vagy kötögetek. Este azután odaülök a tévé elé és látástól a Képújságig végignézem a műsort.

Egy kicsit ideges lettem, de csak a kezem remegett.

— És hol itt a géemká? — kérdeztem.

— Ez a géemká, amit most elmondtam — mondta Csámcsogi néni.

— Dehát maga idáig is ugyanezt csinálta! — üvöltöttem. Több szomszéd felébredt, azt álmodták, hogy rosszat álmodnak.

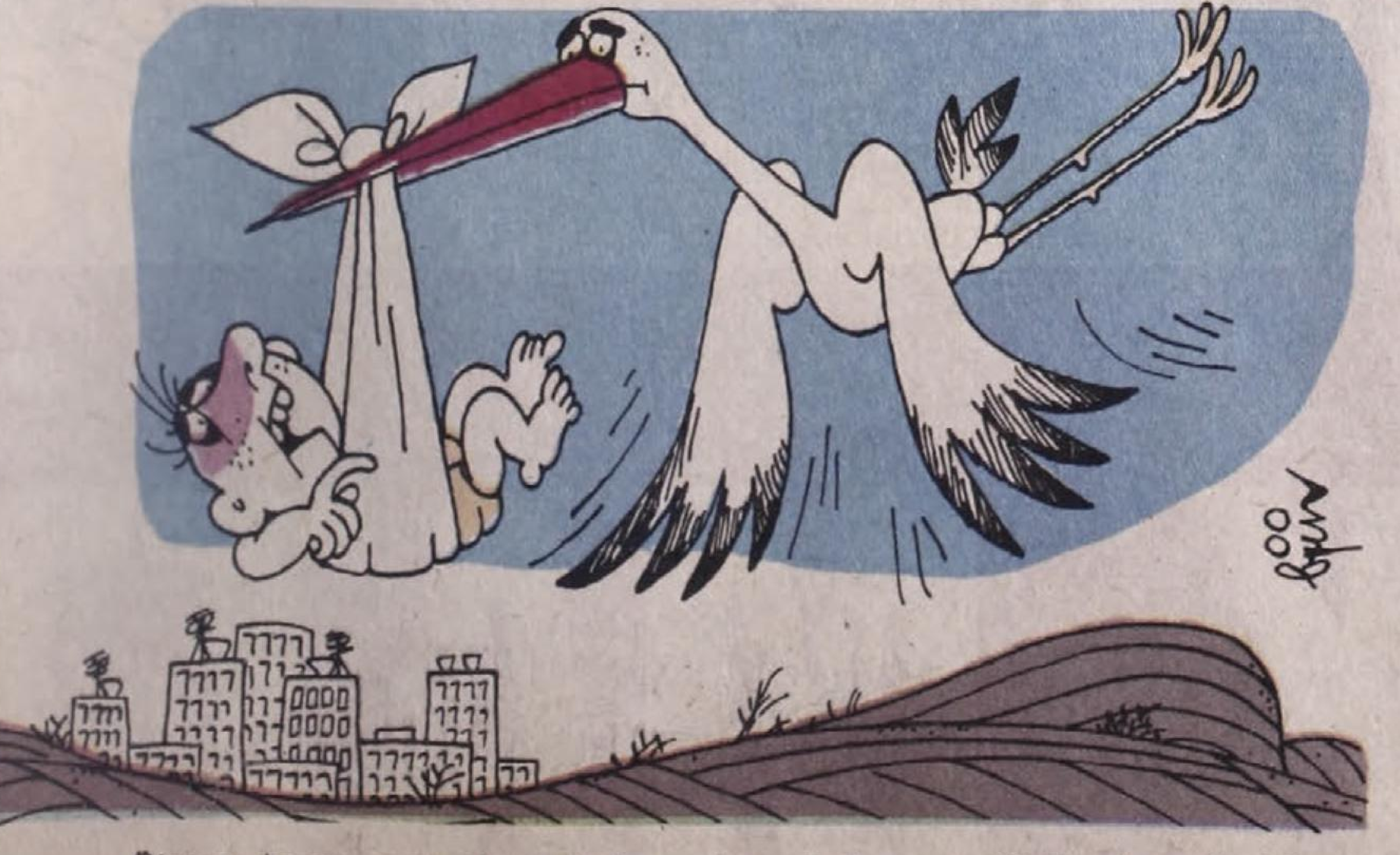
— De nem géemkában! — húzta ki magát a kérdezett. — Azért ez nem ugyanaz! Ha olvasna újságot, tudhatná, hogy a géemkában végzett tevékenységek gyakran kétszer-háromszor is termelékenyebbek, mint amit a főidőben dolgoznak az emberek! Nem érti?

Érteni ugyan értettem, csak azt nem tudtam, hogy mit értek.

— És több lesz ettől a Csámcsogi néni nyugdíja? — kérdeztem.

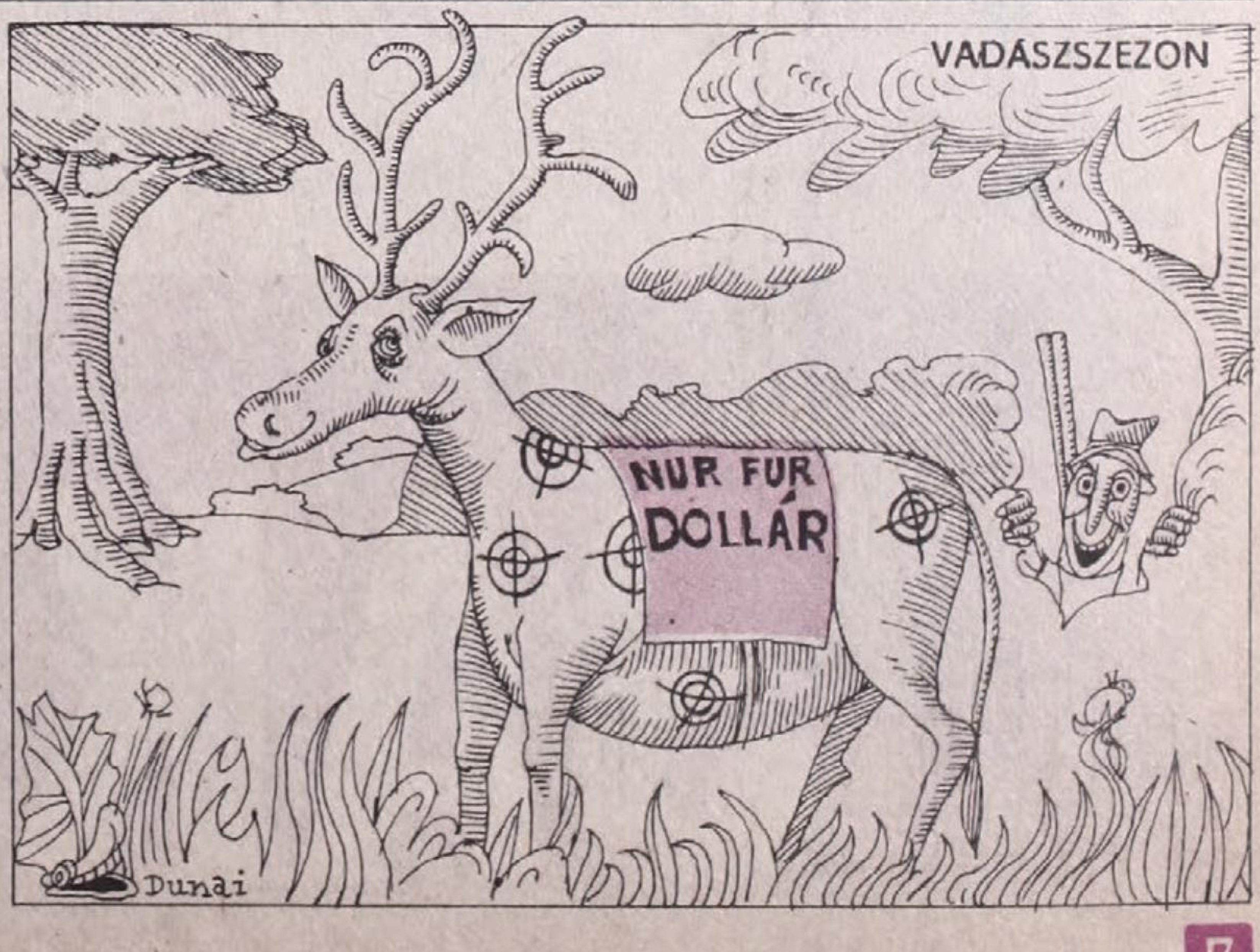
— Az nem! — válaszolta huncutul. — De mégis más érzés. Minden elvégzett munkát külön kifizetek magamnak. Megélni ugyan ebből sem tudok, de legalább nemcsak egyszer kapok pénzt havonta, hanem mindennap legalább ötször.

Föld S. Péter

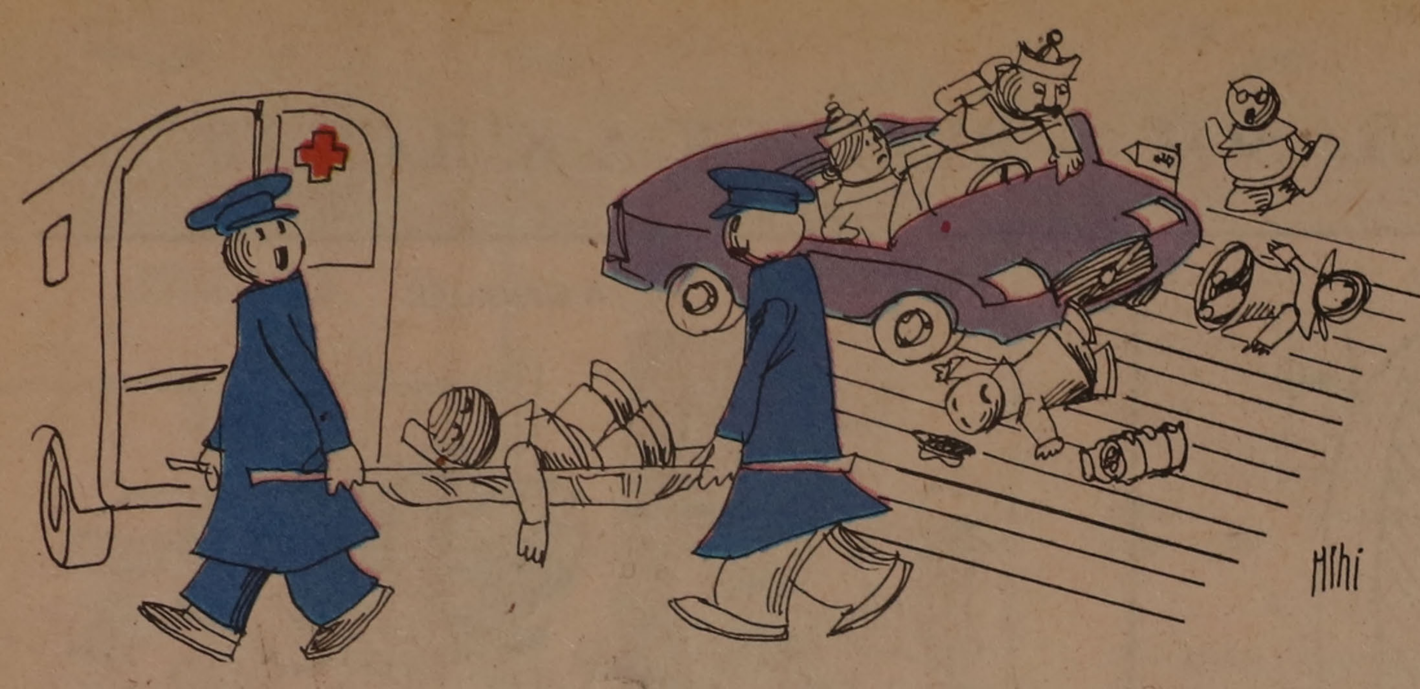

– Biztos, hogy nem olyan helyre visz, ahol apa nélkül akarnak felnevelni engem?

VADÁSZSZEZON

SAKK-MATT

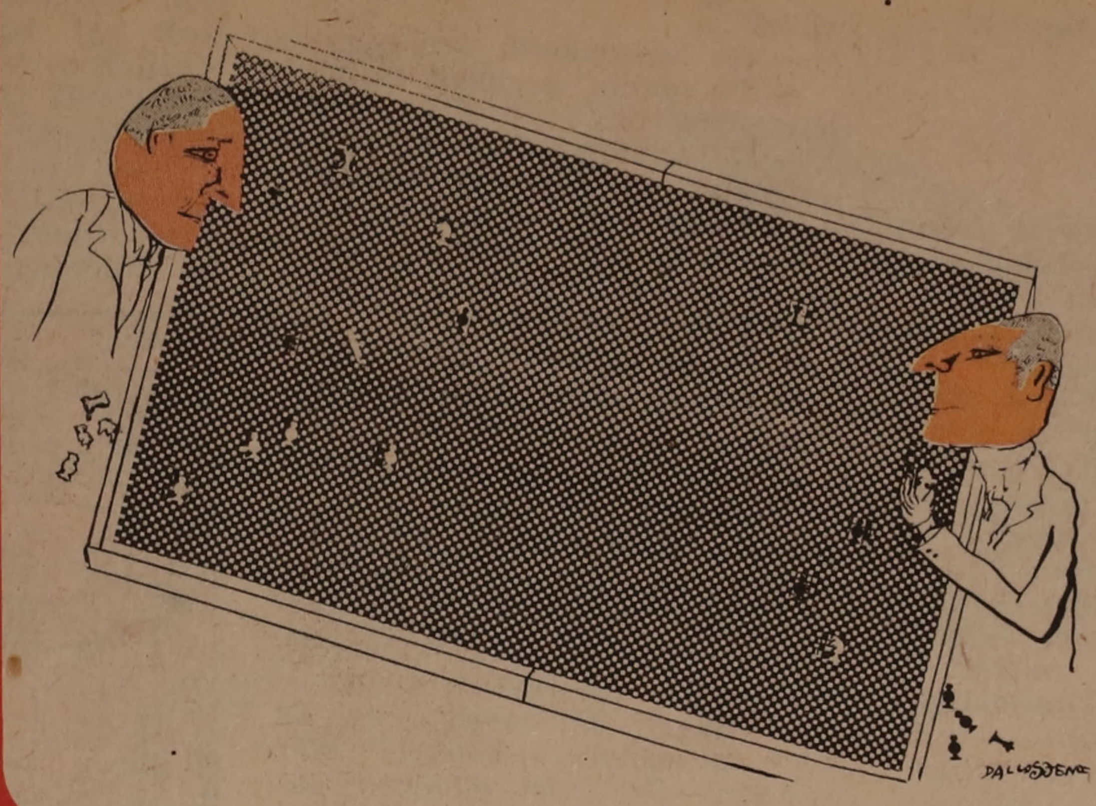

– Ebben a játszmában a gyalogosoknak semmi esélye . . .

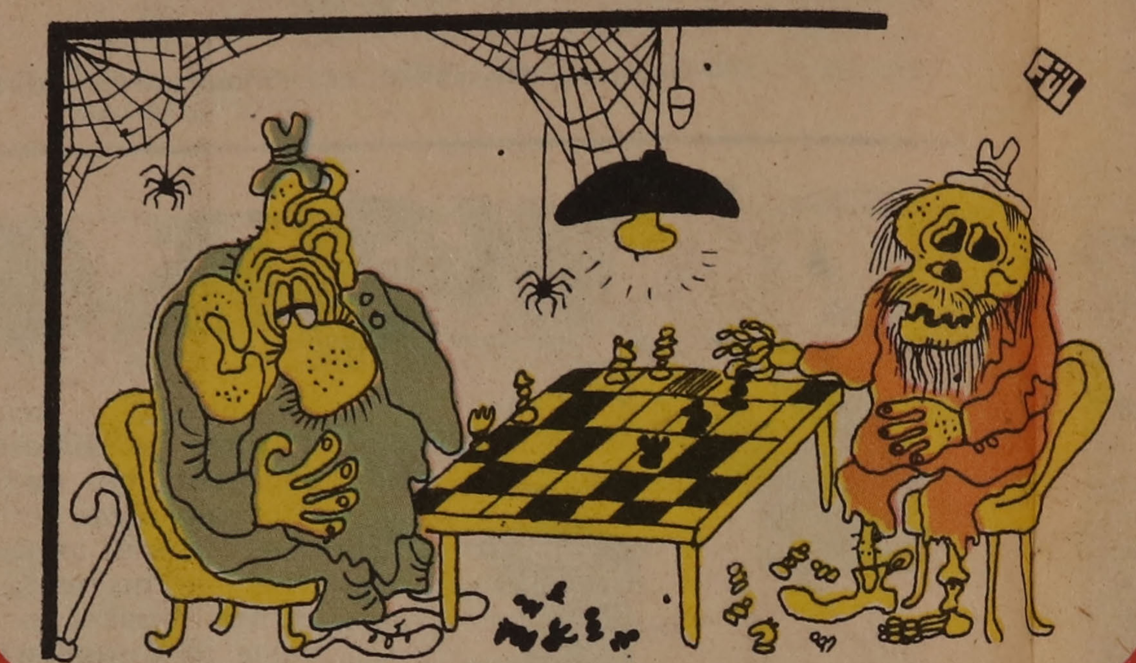
– Most mit idegeskedik? Igyon meg egy kávét itt a sarkon, amíg mi rakodunk!

MARATONI PARTI

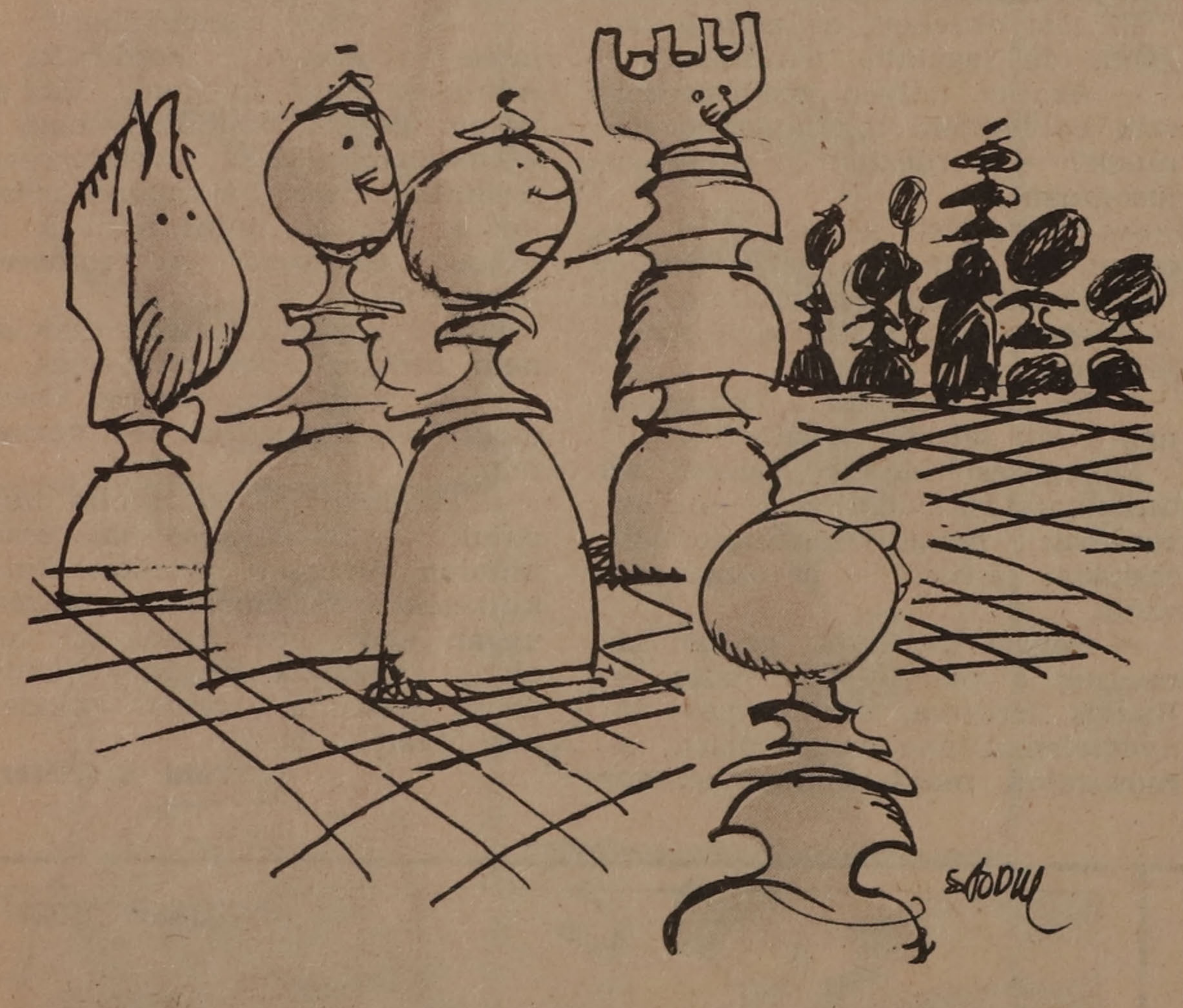

HOSSZÚ JÁTSZMA

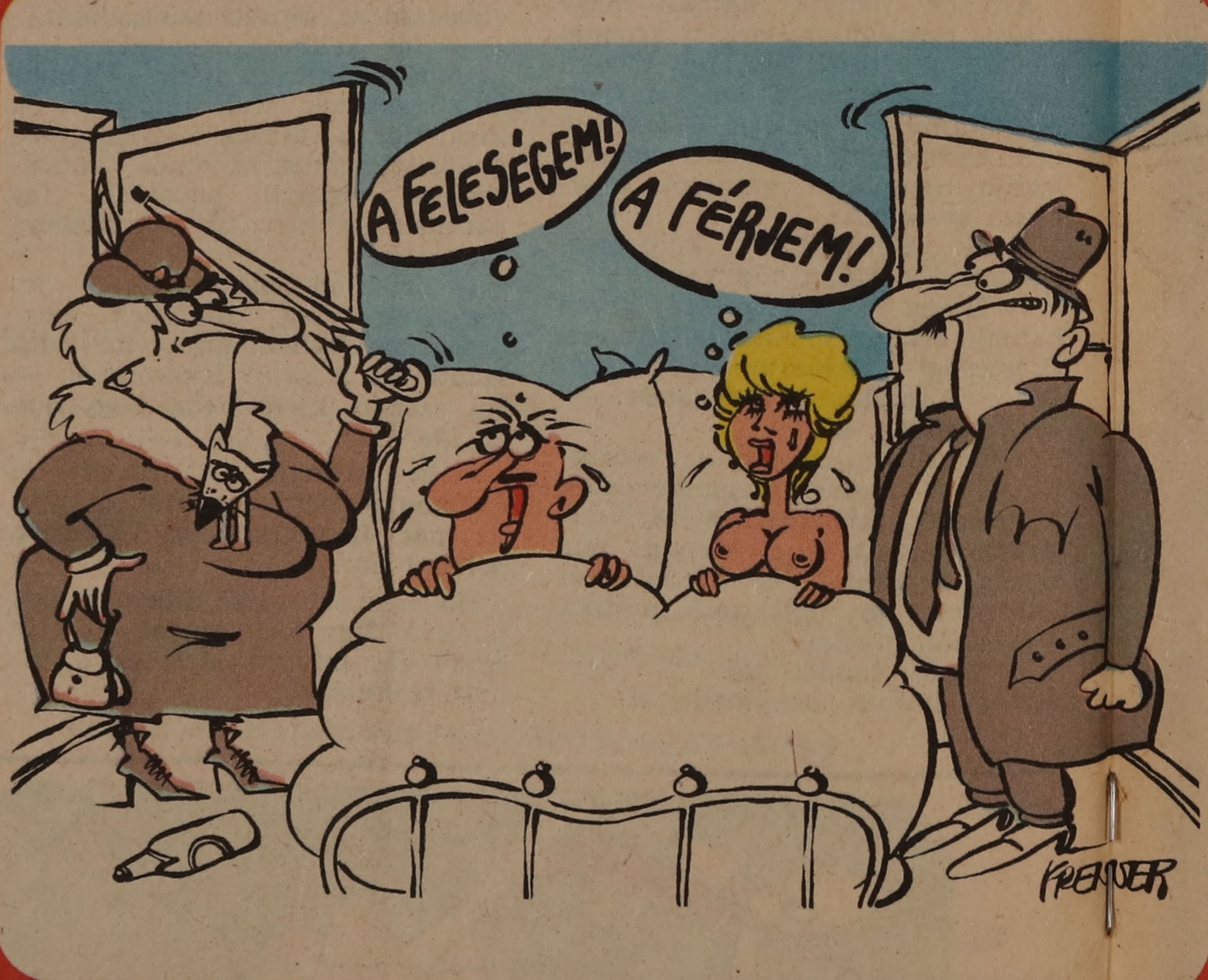

SAROKBA SZORÍTVA

– Csak tudnám, kik azok, akik mindig egymás ellen vezényelnek bennünket!

– Előbb megvárom, hogy ő mivel nyit . . .

Egy lépésben

Hallom, hogy a fővárosi kertészek újabb reménytelen partiba kezdenek. A parkászati foghíjak pótlására nagy sebtiben vagy hétezer új fát akarnak ültetni.

Sőt, esküszöm, hogy ültetnek is. Még mindig nem fásultak el.

Mélységes hódolattal tölt el lelkesedésük, állóképességük, makacsságuk. Ugyanakkor viszont egy szánakozó mosolyt sem tudok elfojtani.

Tudniok kellene ugyanis, hogy valamire való sakkjátékos véletlenül sem próbálkoznék már ilyenfajta gambittal, ez a megnyitás eleve kudarcra ítéltetett. A középjátékot sem fogják megérni, az első húzás után matthálóba kerülnek.

Mert jönnek a huligánok és úgy kivágják mind a hétezret, mint egy védtelen gyalogot a királyszárnyon.

Hogy miért, annak a jó isten a megmondhatója.

Talán azért, mert végtelenül szerény, takarékos emberek.

Hogy az a hétezer fa annyi oxigént csinál, amennyi nincs is a világon? Kell a nyavalyának az a sok oxigén.

Hogy az a hétezer fa bűbájos susogással andalíthat el megannyi szívet? Francba a susogással, mi a nyílt beszéd, az abszolút tájékoztatás hívei vagyunk.

Egy időben évente megünnepeltük a madarak és fák napját. Modern, lüktető világunkban ez is módosult valamicskét. Madarak vagyunk, hogy még mindig ültetünk fákat. Még vigasztaló az a körülmény, hogy ha már fáink nem zöldellhetnek folyamatosan, legalább nótáink között akad örökzöld.

Mert mit fúj a mai sláger?

— *Ne vágj ki minden fát!*

Hát nekik aztán fújhatja.

Viszont az a régi, az a sok évtizedes?

— *Fűrészelni jaj de jó, hali-halihó!*

Legalább némi önmérsékletet tanúsítanának.

Mint az öreg texasi farmer, aki régimódi kézifűrésszel szabdalta a tüzifát. Aztán valaki jóakaratúan figyelmeztette:

— Idehallgass, Jack, egy motoros szalagfűrésszel tízszerannyi fát is kivághatnál.

— Igaz — mondta az öreg. — Csakhogy nekem nem kell tízszerannyi fa.

Nekik kell.

Ők kivágják.

Mind a hétezret.

Nem azért, hogy intarziás asztalkákat gyártsanak a flancra hajlamos vásárlóközönség számára.

Nem is azért, hogy faragott képet csináljanak maguknak.

Még csak nem is azért, hogy tölgyszűkét idézzenek elő és ezzel felverjék az árakat a Bosnyák téri értéktőzsdén.

Hát akkor miért?

Csak!

Tulajdonképpen meg kéne szervezni az elhárítást. Mondjuk hadászati támadófegyverek helyett ki kéne fejleszteni a parkászati védekezőfegyverek sorozatát.

Jönne a csőszbácsi a sóspuskával, aztán úgy a fenekükbe durrantana, hogy a következő ötéves tervperiódus végéig üvöltve köszöntenének mindenféle időváltozást.

Az sem lenne utolsó megoldás, ha maguk a fák védenék meg saját magukat.

Ez az!

Húsevő növényeket kell a parkba ültetni.

Jönnek a huligánok a baltával, az illatos akác vésztjósló morgással veti magát rájuk és — hamm! — kiharap egy fél kilót a felsáljukból.

Tölgyeim, le a szájkosárral!

Peterdi Pál

Csak úgy firkálgatok

HATSZOR GÁZ

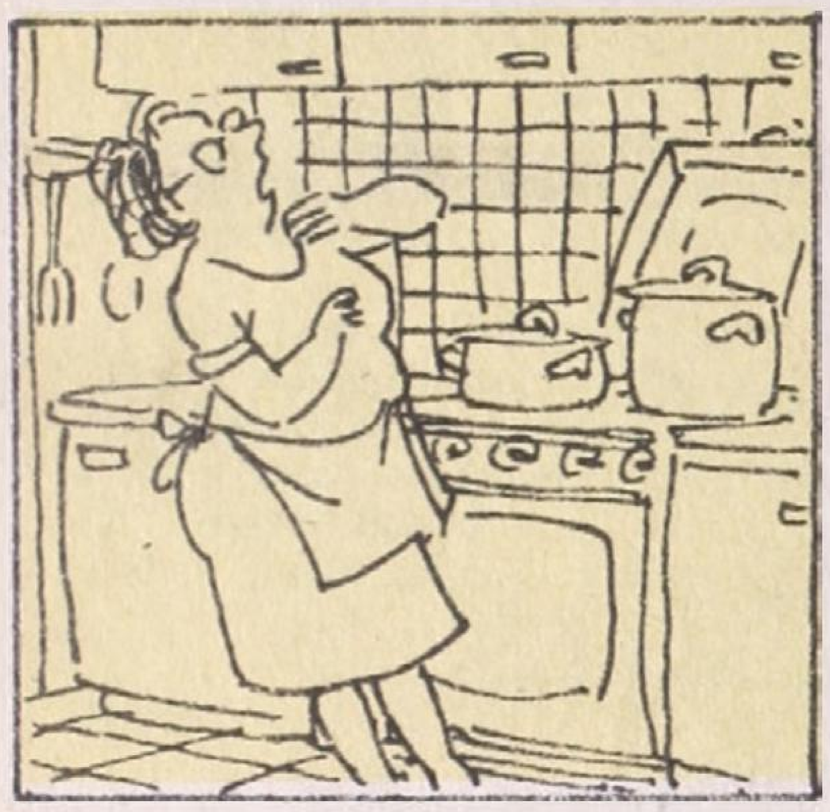
— Te, vigyázz, nálatok ömlik a gáz — mondta barátnőm.

— Nem ömlik. Semmi. Két napja voltak kinn a gázművektől, azt mondták, ez attól a rozsdától van, amit az órából kipucoltak.

— Jelentsék be a gázműveknél, hogy itt szivárgás van — mondta a postás, amíg aláírtam az ajánlott levelet.

— Már kinn voltak. Azt mondták, ez csak attól a festéktől van, amivel a gázt színezik.

Hát, ez így ment. Mindenki szólt, mindenki figyelmeztetett. Nekem már a gyomrom emelkedett az idegességtől, ha arra gondoltam, hogy újra tárcsázni kell a 226-226-ot, újra el kell magyaráznom, újra otthon kell maradnom egy fél napot, újra tiszte-

letdíj, újra elmennek és a szag marad. Most már nincs mit tenni, együtt fogunk élni a szivárgó gázzal. Ötször voltak kinn egy féléven belül a gázművek szakemberei, ötször tekergettek valami kócot, kértek egy kis mosogatószert, bekenték a csövet, azt mondták nincs már buborék, tökély, mit akarok még?

Semmit. Belenyugodtam.

— Te, itt kibírhatatlan a gázszag — mondta testvérem. — Azonnal jelentsd be. Mondd, ellenőrizted már, hogy estétől reggelig nem változik-e a mérőállás?

Ez végre tudományos dolog, ez egzakt dolog. Este felírtam a mérőállást, reggel leolvastam. Minden készülék el volt zárva, az óra hát óra alatt tizenegy liter fogyasztást mutatott.

Most már üvöltöttem a telefonba. Főnököt kértem. Azonnal jöjjenek ki. Immár hatodszor. A mérőállás szerint...

A főnök nyugodt volt. Nem kell hisztizni. Rosszul olvastam le az órát, ha már akkora a szivárgás, hogy a mérő is mutatja, már régen felrobbantam volna.

— Azért nem robbantunk, mert éjjel-nappal nyitva van az ablak. Kérem, ne folytassunk elméleti vitát. Jöjjenek ki. De olyan valaki jöjjön, aki ért is hozzá.

A gázművek dicséretére váljék, hogy két órán belül ott voltak. Hárman jöttek. Műszerekkel jöttek. Mindent néztek, pumáltak, nyomás alá vették, kipróbálták. Az eredmény lenyűgöző volt. Nyolc helyen észleltek szivárgást. Mindent tömítettek, mindent rendbehoztak. A gázszag megszűnt, éjszaka a mérő nem mozog. Rend. Béke. Biztonság.

De nagyon, nagyon kérem szépen, tessék csak számolni. Tudom, hogy ez a hatodik felvonulás sokkal költségesebb, mint az előzők. Itt hárman jöttek, műszerrel jöttek, majdnem egy órán keresztül dolgoztak. De kérem tisztelettel, ha már első ízben úgy végezték volna el a munkát, ahogy kell. Ha már először is mindent megnéztek volna. Ha már első nekifutásra tisztességesen, szabályosan elvégezték volna azt, ami a feladatuk. A saját időmet és költségemet már nem is számítom, csak azt, hogy öt alkalommal két derék férfi teljesen feleslegesen töltötte (az állam) drága idejét.

Hű, de gazdag ország vagyunk!

PIROS RIBIZLI

Én is olvastam, te is olvastad, mindenki olvasta, hogy leszállították a mirelit piros ribizli árát, tizenöt forint nyolcvan fillér helyett kilenc forint nyolcvan fillérre. Itt az ősz, az őszi nátha, hideg szoba, vitaminhiány, ilyenkor kitűnő csemege, védőétel, táplálék a piros ribizli.

A (valamikor) éjjel-nappal közértben előttem áll a sorban egy öregasszony. Kabátjáról, kendőjéről ítélve nem lehet butikos, és öt találata sem volt mostanában a lottón. Kosarában egy literes tejeszacskó és egy csomag piros ribizli. Előkotor egy húszforintost és fizet.

— Ez mi? — kérdezi finoman a pénztáros kislány.

A néni csak bámul.

A hivatalos közeg jólelkűen magyaráz:

— Kevés.

A vevő bambán néz.

— Egy liter tejem van, meg a ribizli...

— Az huszonkettő nyolcvan.

— De kérem, a ribizli csak kilenc nyolcvan.

— Ne tartsuk fel a sort — zúg a jólelkű és egyetértő közönség.

— Fizessen és menjen!

— De kérem, hirdetve van, a ribizli kilenc nyolcvan.

— Tizenöt nyolcvan.

— De az újságban olvastam.

A pénztároslány átkiabál valakinek:

— Teri, mennyi a piros ribizli?

— Tizenöt nyolcvan.

— Na, adja a pénzt végre.

— De az újságban olvastam.

— Vegye az újságban.

Nem éppen milliomos vevő előkotor még egy halom húszfillérest. Rosszul lát. Mert öreg. És mert csurognak a könnyei. Már biztosan sokat sírt életében, látott bombázást és virrasztott beteg gyerek mellett és reszketett távol levő kedvesért, és sírdogált a temetőben és beosztja a fillért és nem mehet be cukrászdába és már elhitte, hogy igazán kilenc nyolcvan egy doboz ribizli, dehát olyan gonosz a világ...

Kéremszépen, miért nem tartjuk meg a szavunkat? Legalább, ami a piros ribizli leszállított árát illeti...

BENZINKÚT

November hetedikén délelőtt a ragyogó kék ég előcsalogatta a kirándulnivágyókat. Tele voltak a buszok és a hévek. És az autótulajdonosok is, még mielőtt jön a hó, a tél, a zúzmara és zegernye, meg akarták futtatni kocsijukat. Különösen szép torlódás volt a budai Mozaik utcai töltőállomásnál, ahol hosszú sorban várakoztak az autók. Az idő szép volt, a háromnapos ünnepnek még csak a kezdete, legkezdete volt, tehát senkinek sem volt oka sietésre, kapkodásra, mégis mindenkibe belebújt az ördög.

Egy piros Skoda disznó módra furakodott egy fehér Lada elé, két Trabant egymásnak koccant, egy harmadik Trabantból kiugrott egy izgatott fiatalember és ordítozni kezdett: „Miért nincs itt rend? Miért nem állítja a benzinkutas a négyüteműeket jobbra, a kétütemüeket balra? Miért kell nekem a keverékhez megvárnom a tiszta benzineseket? És különben is, engedjenek előre,

én sietek." Mert nem volt más dolgom, megkérdeztem a deli ifjút: „Uram, miért olyan izgatott és hová siet?" „Tizenegyre Szentendrén kell lennem, esküvőn." „A magaéén?" „Más se hiányozna. A barátom esküszik a tanácsházán és még a virágot se vettük meg." Fél tíz volt, megnyugtattam, hogy tizenegyig nem csak esküdni lesz idejük, de el is válni. De nem volt humora, tovább kiabált, lökdösődött, végül nekiment egy másik kocsinak.

Eltöprengtem a jelenségen és az ügyben két tanácsom is volna. Az egyik személyesen az izgatott férfiúnak szól: aki délelőtt esküvőre megy, tankoljon előző nap és vegye meg előző nap a virágot is.

A második javaslatom már nyűgös, ideges, nem férünk a bőrünkbe, dilis közösségünket érinti. Télen úgysincs mit csinálniuk a trágya és gyomirtószert szóró mezőgazdasági repülőgépeinknek és alszanak a szúnyogirtó helikopterek is. Szálljanak időnként szép fővárosunk fölé és szórjanak le néhány mázsa idegcsillapítót.

KÖZMONDÁS

Hallottam egy mulatságos holland közmondást. Arra, hogy semmi sem lehetetlen, azt mondják: „Még a tehén is foghat nyulat." Jó, elhiszem, foghat, foghat, de azután mit csinál vele?

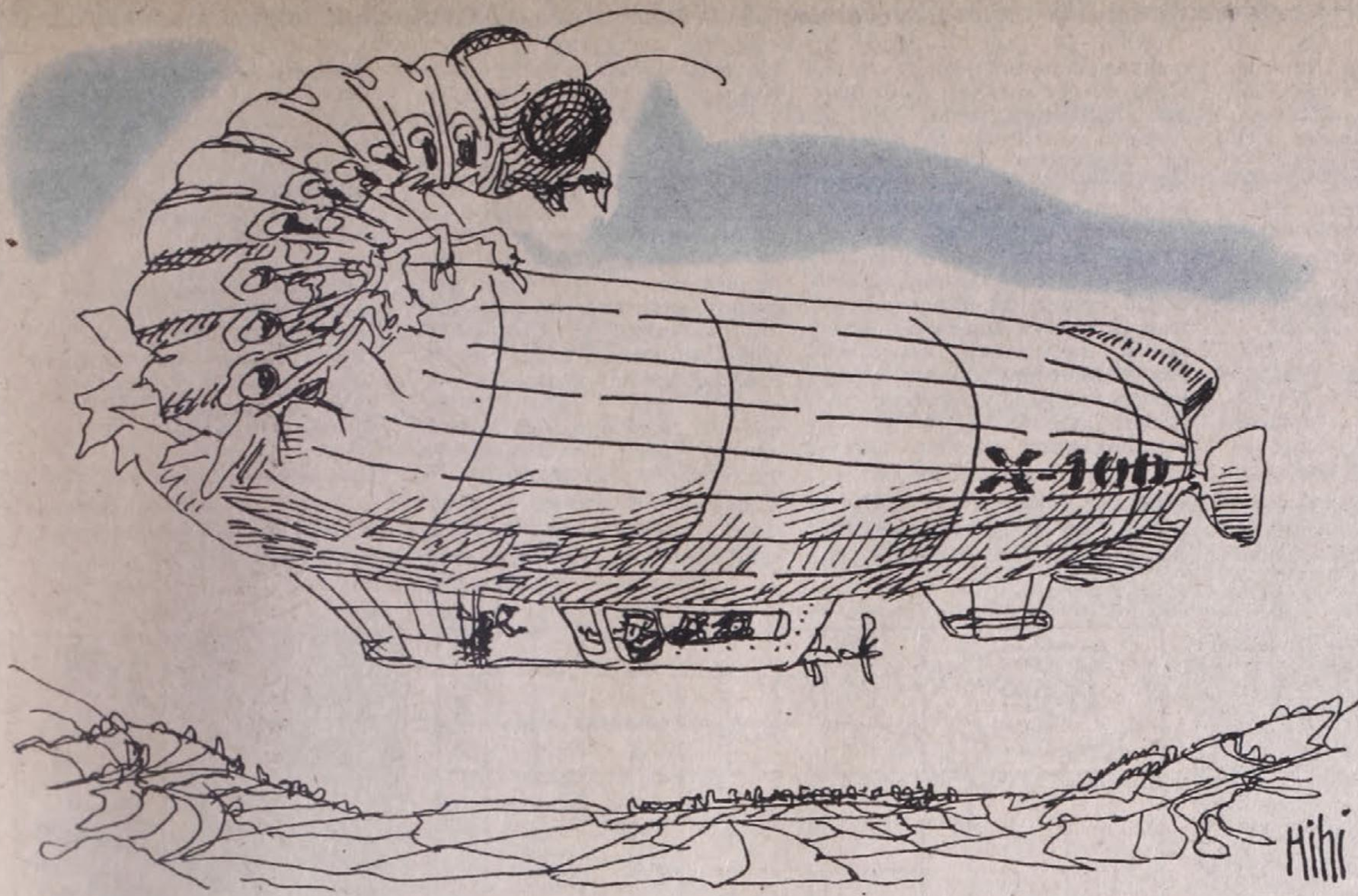
Fehér Klára

CSÖKKENTETT ADMINISZTRÁCIÓ

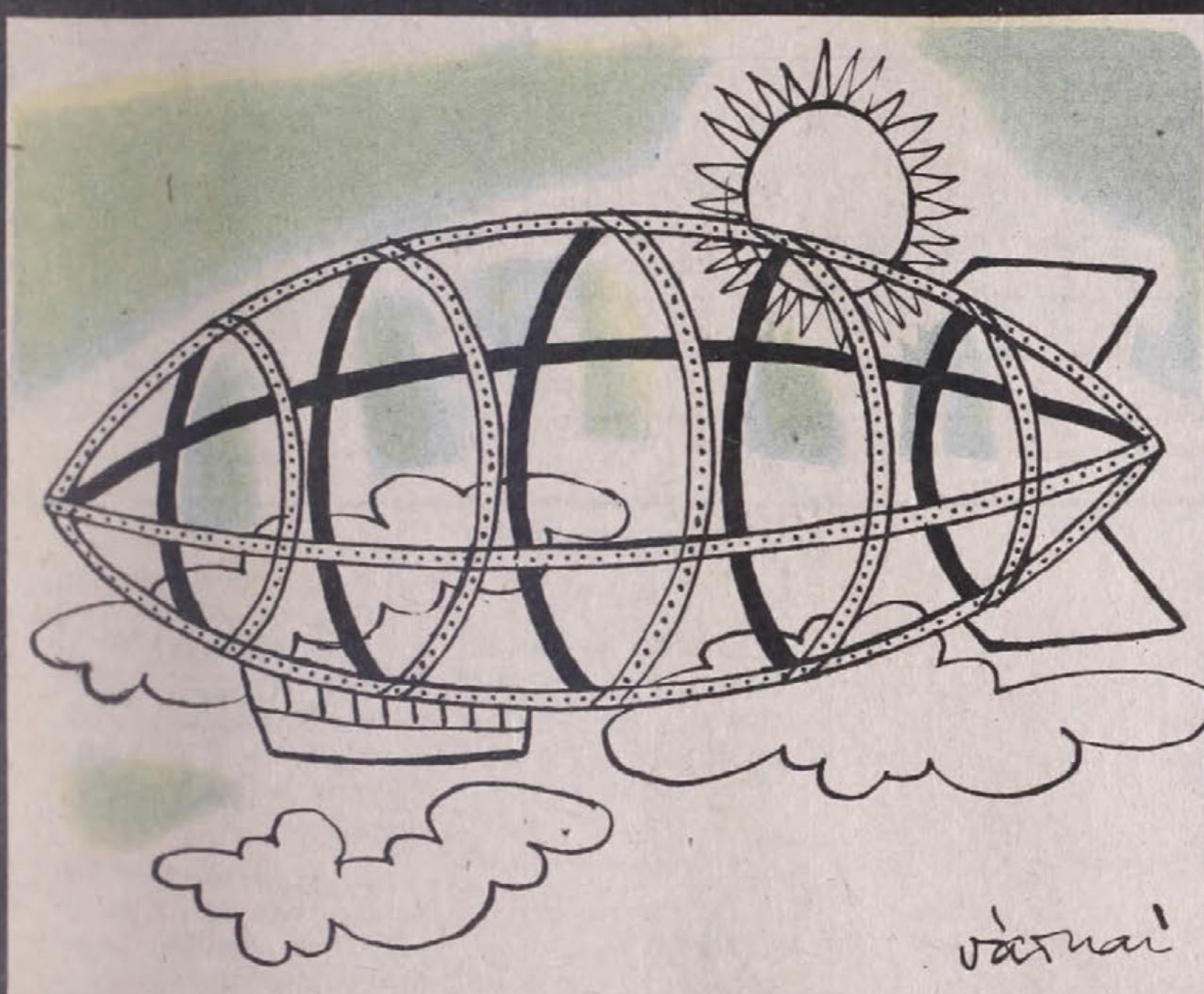

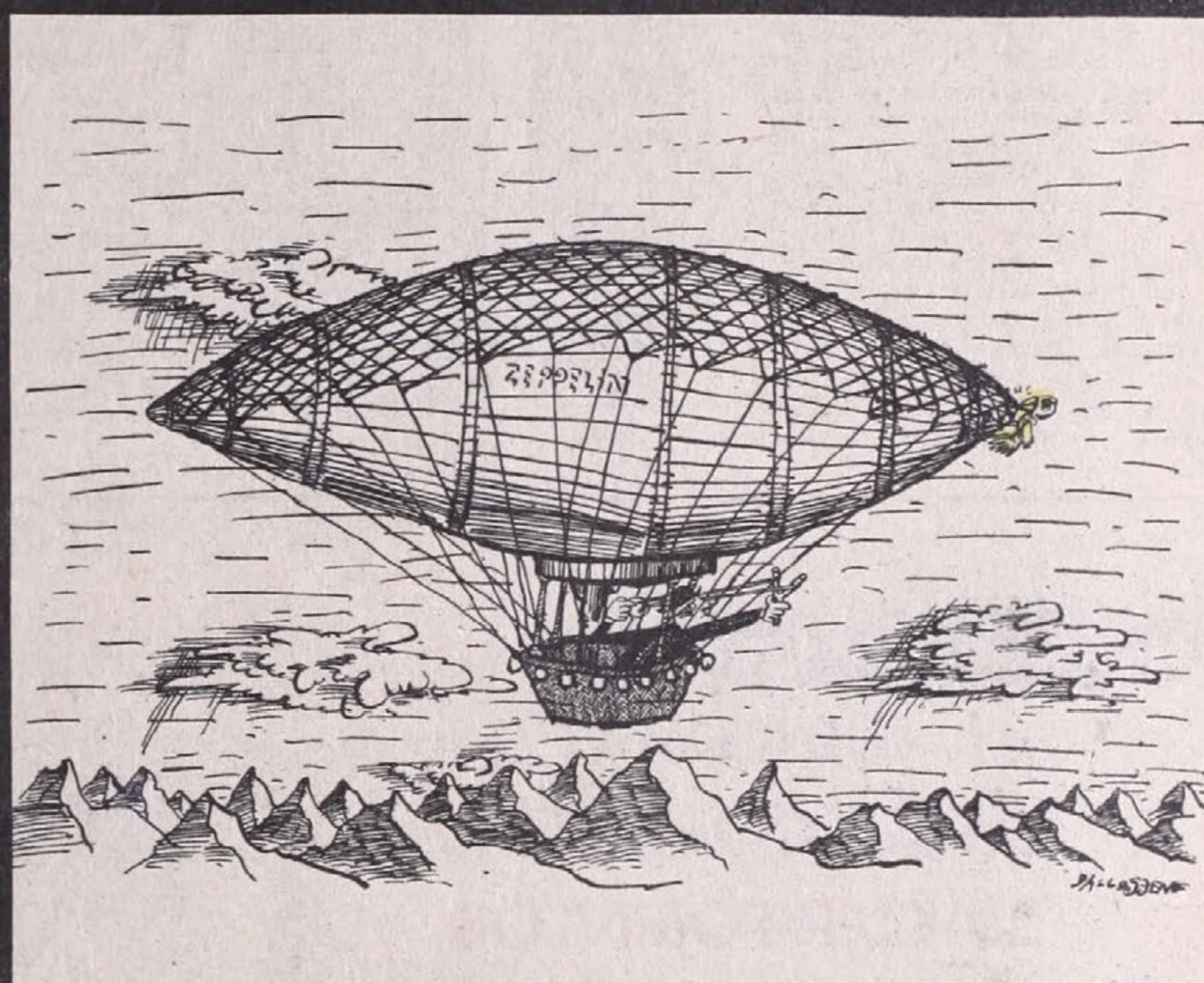

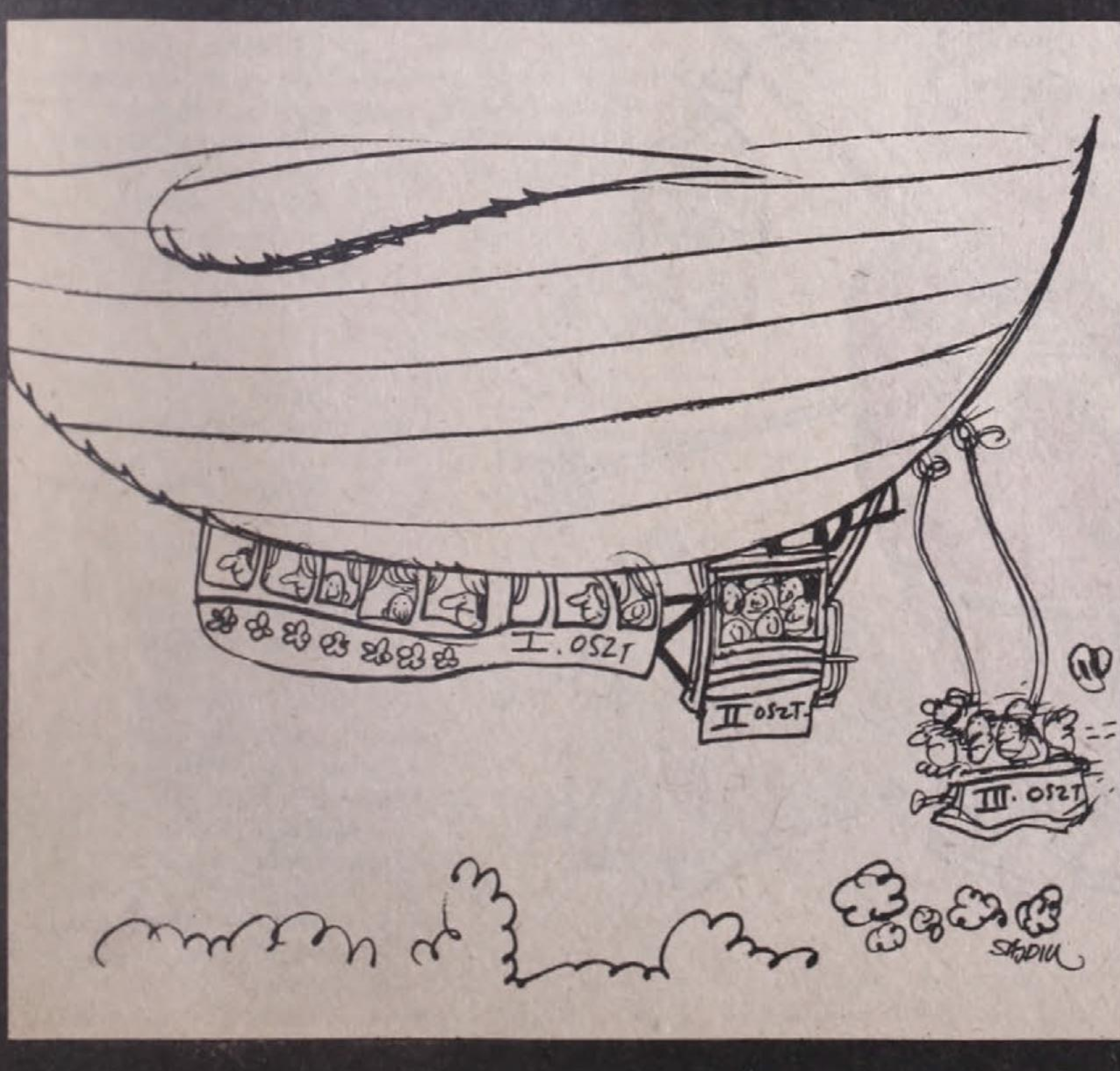
zeppelin

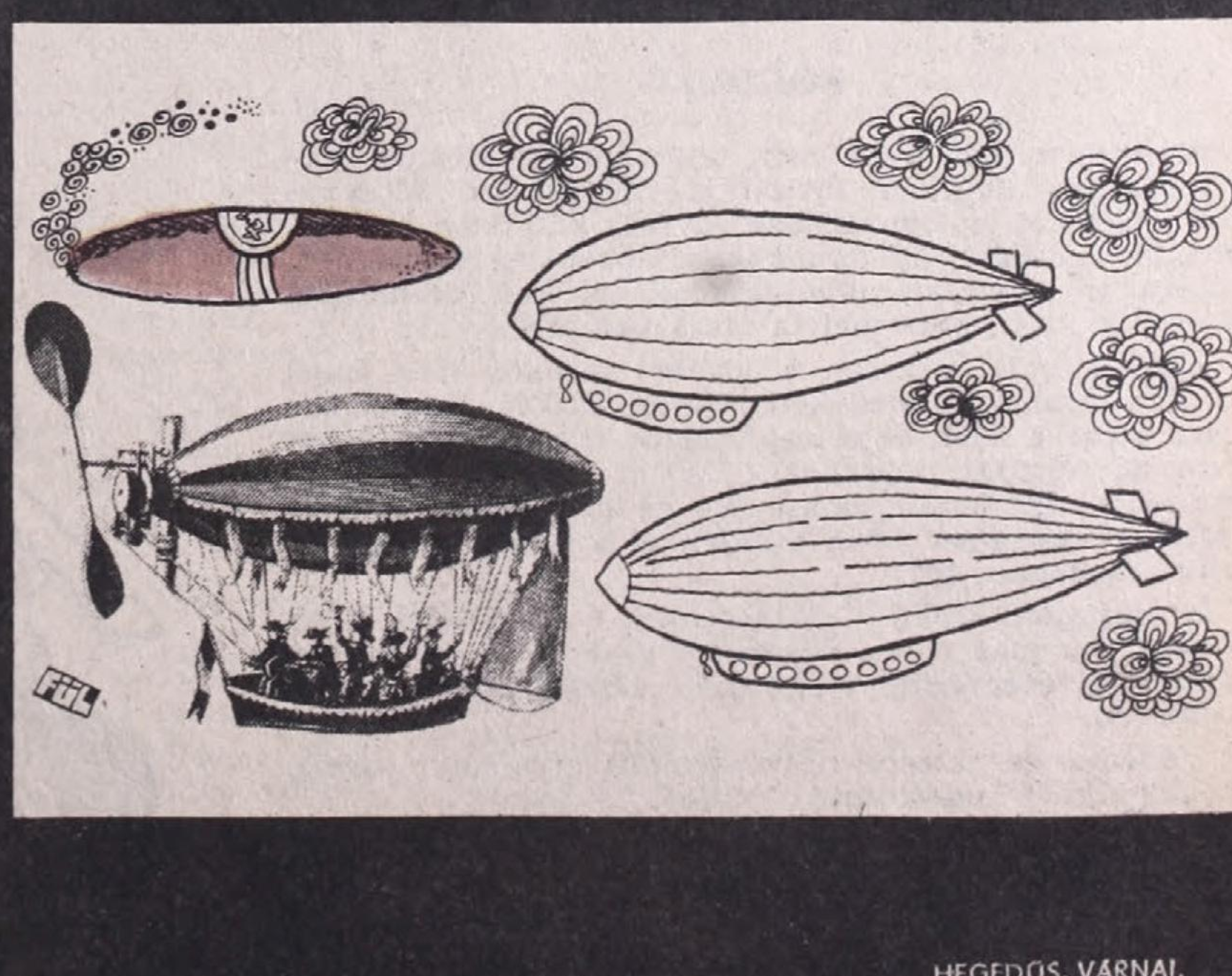

HEGEDŰS, VÁRNAI, DALLOS, SAJDIK, FÜLÖP

KEKSZ ÉS OSTYA

A rejtvény fősoraiban a Győri Keksz- és Ostyagyár három legújabb készítményének neve van elrejtve. A hajdani Koestlin cég hagyományaira támaszkodó gyár az idén új, modern épületet avatott fel, s így kerülhetett sor többek között arra is, hogy a világszínvonalon álló gyártósorok üzembe állítása után bővülhetett a gyártmányválaszték.

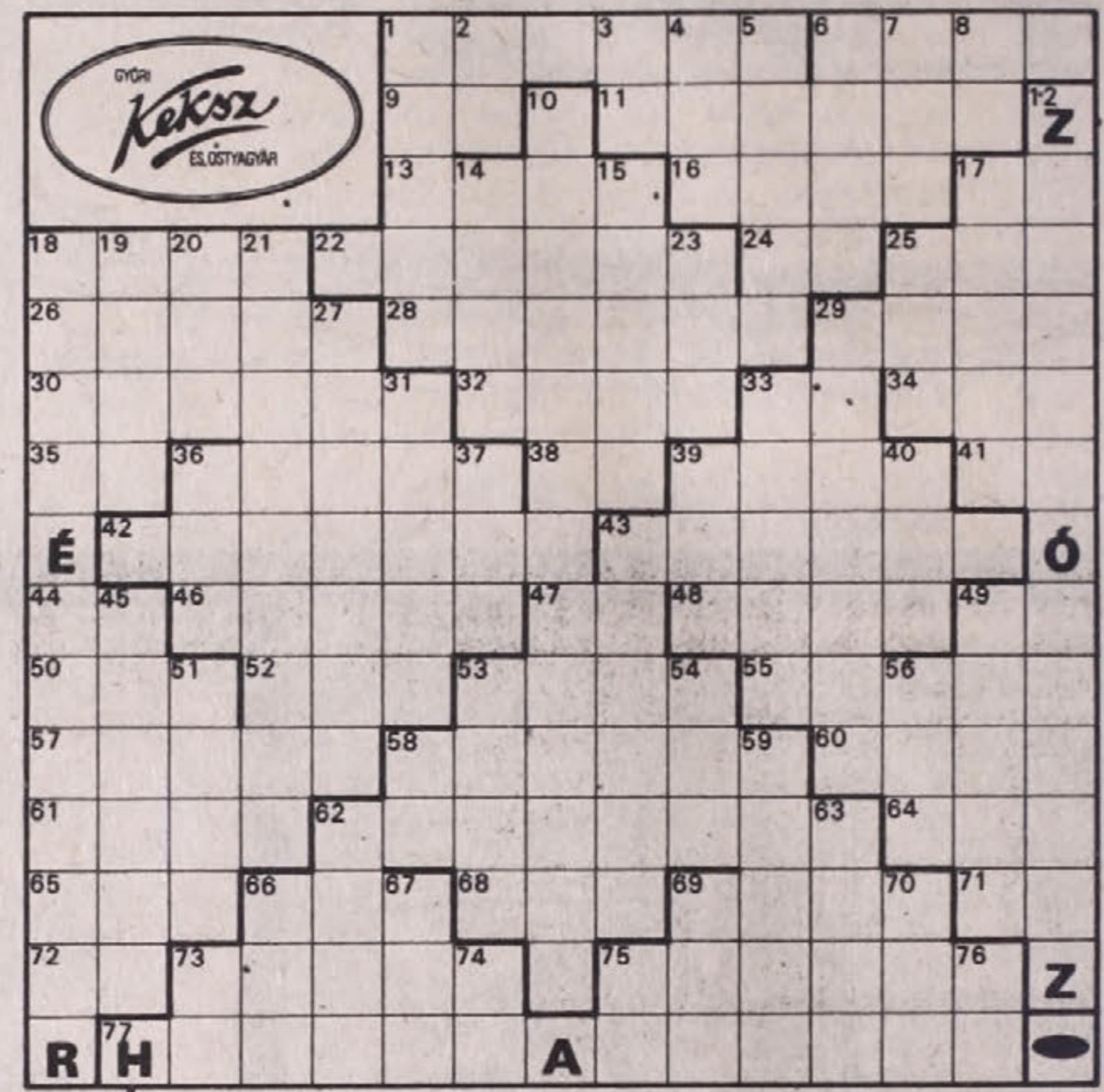
VÍZSZINTES: **1.** Régóta kedvelt, vaníliás zamatú, ropogós keksz. A Győri Keksz- és Ostyagyárban készítik. **6.** Dr. Oetker-licenc alapján gyártják ezt a puncs és csokoládé ízű pudingport a Győri Keksz- és Ostyagyár jánossomorjai gyáregységében. **9.** Tiltószó. **11.** Gönci prédikátor, ő fordította le először magyarra a Bibliát (Gáspár). **13.** Gyógyító eljárás. **16.** Felírás közúti jelzőtáblán (kötelező megállás). **17.** Svéd férfinév. **18.** Vízi jármű. **22.** Malaysia második legnagyobb városa. **24.** Római számmal: 499. **25.** A legértékesebb gyümölcsfáink egyike. **26.** Alattomosan. **28.** Himbálódzás. **29.** Gubacs. **30.** Keddtől ... (Skála). **32.** Hibáztat. **33.** Háziállat. **34.** A verssorok végén összecseng. **35.** A tallium vegyjele. **36.** Ludak. **38.** Az asztácium vegyjele. **39.** Sovány ló. **41.** Centiliter, röv. **42.** Irodalomtörténész, műfordító (Marcell). **43.** Ravel egyik legismertebb zenedarabja. **44.** Kiejtett szolmizációs hang. **46.** Politikus, a Függetlenségi Párt egyik megalapítója (Gábor, 1847—1911). **47.** Latin szóösszetételek előtagjaként: vissza, újra. **48.** Lövéssel megöl. **49.** Utóirat, közismert latin rövidítéssel. **50.** Ki, oroszul. **52.** Bírói eljárás. **53.** Fizetést. **55.** Folyó Jugoszláviában, a Dunába ömlik. **57.** Nógrád megyei község, Szécsénytől néhány km-re. **58.** Homályosan látszik. **60.** A Nitrokémia Ipartelepek, röv. **61.** Fertőtlenítőszerként is használt, szúrós szagú folyadék. **62.** Iparos. **64.** Termelőeszköz-kereskedelmi — rövidítés vállalatok nevében. **65.** A disznó hímje. **66.** Az alatta levő helyre. **68.** Val-vel, olaszul. **69.** Romániai város a Maros mentén. **71.** Eres! **72.** A Földönkívüli — Spielberg sci-fi filmje. **73.** Román államférfi (Petru, 1884—1958). **75.** Magyar fizikus, elsőként alkalmazta a dinamó elvét (Ányos). **77. A gyár új, sós-sajtos ízű, ropogós készítménye.**

FÜGGŐLEGES: **1.** Horgony, vasmacska. **2.** Nem fel. **3.** Eeee! **4.** Ide-oda mozgat. **5.** Három, franciául. **6.** ... a mennybe megy — Joseph Heller regényének címe. **7.** Az arc része. **8.** Római számmal: ötvenegy. **10.** Dr. Oetker-licenc alapján gyártja a Győri Keksz- és Ostyagyár jánossomorjai gyáregysége. Alapanyag, amelyből otthon perceken belül finom desszert készíthető. **12. A gyár új, különböző állatfigurákkal mintázott, mogyorós ízű, omlós teasüteménye.** **14.** Szövetség, egyesület. **15.** ... asszony lánya — Lecocq, francia zeneszerző operettje. **17.** Hegyes bóbitájú madár. **18. A gyárnak a francia kártya figuráival mintázott, kellemesen sós-sajtos ízű készítménye.** **19.** Orjol szovjet város névváltozata. **20.** Római számmal: 1495. **21.** A legkülönfélébb ízekben készítik a Győri Keksz- és Ostyagyár jánossomorjai gyáregységében. Ez is alapanyag. **23.** Gyakori magyar családnév. **25.** Kemény hangnem (zenei kifejezés). **27.** Észak-csehország. város, textilipari központ. **29.** Fali kárpit. **31.** Író, újságíró, a Ludas Matyi munkatársa volt (Béla). **33.** Tudományos vizsgálatra érdemes régi tárgy. **36.** Romániai pénznem. **37.** Mázol. **39.** Labdának a kapuba való bejuttatása. **40.** A testek kölcsönös egymásra hatása (fizikai kifejezés). **43.** Európai főváros. **45.** Folyadékkal telít. **49.** Szerencsejáték kártyával. **51.** ... est omen — latin közmondás. **53.** Hegycsúcs. **54.** Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat, röv. **56.** Micsodát? **58.** A tetejére. **59.** Taliga. **62.** Fojtó szagú, mérgező gáz. **63.** Amerikai kutató, a járványos gyermekbénulás elleni védőoltás kidolgozója. **66.** A fej része. **67.** Esőn álló. **69.** Levegő, görögül. **70.** Német névelő. **73.** A germánium vegyjele. **74.** Szovjet repülőgéptípus. **75.** Egymás utáni betűk az ábécében. **76.** A kripton vegyjele.

Beküldendő a vízszintes 76., a függőleges 12. és 18. sor megfejtése, december 15-ig. Cím: Győri Keksz- és Ostyagyár, Győr, Korányi Frigyes tér 1. 9025. A borítékra írják rá: Keksz és ostya".

A helyesen megfejtők között a gyár tíz ajándékcsomagot sorsol ki. A nyereményeket postán küldik el.

LEGYEN ÖN IS LUDAS UTAS!

A LUDAS MATYI ÉS A COOPTURIST 50 EZER FORINTOS KÖZÖS REJTVÉNYPÁLYÁZATA

1. FORDULÓ

Amint azt már múlt heti számunkban jeleztük, háromfordulós utazásra invitáljuk olvasóinkat. Most és következő két lapszámunkban egy-egy külföldön járt hazánkfia karikatúráját láthatják a lapban. A feladat nem túlságosan bonyolult: **olvasóinknak azt kell kitalálniuk, hogy a rajzolt figura melyik országban járt?**

Miután ezzel végeztek, a további teendők még ennél is egyszerűbbek: **a mellékelt rejtvényszelvény üresen hagyott részébe írják be a megfejtendő ország nevét,** s három hét elteltével ragasszák fel mindhárom rejtvényszelvényt egy levelezőlapra. Ha ez is megvan, **a levelezőlapot december 16-ig küldjék el a Ludas Matyi címére (Budapest, 1977)**

A megfejtők között 1 db húszezer, 1 db 10 ezer, 1 db 5 ezer, valamint 15 db, egyenként ezer forint értékű, az 1986-os évre érvényes Cooptourist utazási utalványt sorsolunk ki.

Kellemes és hasznos rejtvényfejtést kívánunk, vagyis: Legyen Ön is Ludas utas!

1.	LEGYEN ÖN IS LUDAS UTAS!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az új autótulajdonos elgázol egy férfit az országúton. Ijedten ugrik le a kocsiról és a feltápászkodó áldozathoz siet:

— Eltörött valami?

— Igen — szól nyöszörögve az illető.

— No, majd kárpótolom. Nős ember?

— Nem, kérem — mondja nagyot nyögve a pasas —, most ért az első szerencsétlenség.

*

— Halló, Mari! Felmehetek hozzád ma este?

— Gyere, Péter, várlak!

— No, de én nem Péter vagyok.

— Semmi baj! Én sem vagyok Mari . . .

*

Az asszony nem tud aludni a fejfájástól és felébreszti a férjét:

— Hogy tudsz aludni, mikor én jajgatok?!

— Jól van — dörmögi a férj, — most aludj te, én meg majd jajgatok.

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

Keresnek: Orkánból és műszőrméből készült, mózeskosárformájú gyermekhordozót; — Egy szál, 2 méter hosszú, 4 centiméter átmérőjű vascsövet és 10 szál, 1 méter hosszú és 1 centiméter átmérőjű vasrudat; — Hintalovat és camping-kerékpárt; — Maxi és Móric című német mesekönyvhöz a magyar fordítás szövegét; — Különleges kiadású Beatles és Ex-Beatles lemezeket; — Burda makramé mellékleteket vagy más, gyakorlott makramézóknak való külföldi könyvet; — Nagyméretű lovas posztereket és egy igazi boxer kutyát.

Kínálnak: A Reader's Digest című amerikai folyóiratnak a háború előtti időktől szinte napjainkig terjedő sorozatát; — Fából készült gyerekjárókát; — Két fotelt és egy kis szekrényt; — Egy üzemképes VK típusú mosógépet, egy sötétbarna, kétajtós polcos és akasztós szekrényt (mintegy 100 éves), két sötétbarna, keményfa, közepes méretű karosszéket.

Cserélnek: Jó állapotban levő, nagyméretű, egyszemélyes, ágyneműtartós heverőt kétszemélyes, ágyneműtartós, kihúzható kanapéra; — Egy kanárit és egy zöldikét (amely csak futni és ugrálni tud) két könyvért (A szerelemről — komolyan és Szunyogh Szabolcs: Jézus, az ember fia); — A Rakéta regényújság különböző számait és az Autó—Motor 1980, 1981 és 1982-es teljes évfolyamait különböző előnyomott kézimunkamintákért vagy a Világirodalom legszebb drámái I—II. kötetéért; — Szépirodalmi könyveket képes levelezőlapokért; — Szobai, porlasztós vízpárologtatót quarz ébresztő- vagy quarz falióráért; — A Ludas Matyi 1978-tól megjelent teljes évfolyamait, részben bekötve és Ludas Magazinokat a Mozgó Világ 1980 előtti összes példányaiért valamint bizonyos 1981-es 1982-es példányokért; — Két hízott kacsát, egy kakast nagyméretű szőnyegért.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 15 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

TÜCSÖK és BOGÁR

Zongorán kísér: A Celldömölki Zeneiskola kamarazenekara

Maxizongora lehetett!

(A kapuvári kórustalálkozó műsorán észlelte Bujtás Lajos, fertőszentmiklósi olvasónk)

Exkluzív ajánlatunk:

olasz női melltartók, 60-as mérettől 240—260 Ft, dobozos jugoszláv női blúz 210 Ft,

Na és a férfiak? Ez az egyenjogúság?

(Az Észak-Magyarország című lapban lelte Kovács Andrásné, miskolci olvasónk)

Uraim! Mindenkinek felesége lennék, akit megszeretek. Kedélyes, diplomás. maximálisan

Uraim, csak egymásután!

(A Magyar Nemzet apróhirdetései közül merítette Horváth Éva)

gal sújtotta rövidmérés miatt. 50 liter Cabinet Brandy helyett csak 43 millilitert szolgált ki az eladó. Ugyanezen üzlet vezetője a köz-

Takarékos eladó!

(A Dunavidéki Vendéglátó című lapból merítette Molnárfi Márta)

tató — amelyet eddig az amerikai fővárosban Chicagóban mutattak be nagy sikerrel — jelenleg

Chicagónak már az is nagy siker, hogy kiütötte Washingtont és az Egyesült Államok fővárosa lett.

(Az Esti Hírlapban találta Dr. Mikszáth Gyula)

helyzetet nem sikerült kialakítani. Az első bajai ellentámadás mindjárt két gólt is hozott. A 10. percben egy hosszú át-

Akkor ez nemcsak kontra volt, hanem mindjárt rekontra is!

(A Petőfi Népében bukkant rá Andrics Ferenc, kiskunhalasi olvasónk)

ször cimbalmot operazenekarban, a Bánk bán Duna-parti jelenetében.

Ez az a jelenet, amikor Melinda azt énekli, hogy: „De jó egy Duna-parti — Könnyű kis dumaparti"... Hacsak nem a Tisza-parti jelenetre gondolt az újságíró!

(A Magyar Nemzetből ollózta Szamek Rezsőné)

LÖVÉSVÁLTÁS

1

Voltam az Uránia moziban. Az előcsarnokban vásároltam egy perecet. Ezelőtt körülbelül hat éve vettem utoljára. De azt nem gondoltam, hogy egy perec 2 forint 50. Én még a 80 filléres perecre emlékeztem.

Dömötör Előd
Budapest

Kedves uram, soraira kerek perec azt válaszolhatnánk, hogyha gyakrabban venne perecet, bizonnyal jobban érzékelné a világ változását. Mégsem biztatjuk gyakoribb vásárlásra. A perec ugyanis, mint írta, drága. Viszont nem számolt be arról, hogy a film, hogy tetszett.

2

Valódi bőrre nem telt, vettem hát egy fehér — feleségem csizmájához illő — műbőr táskát 398 forintért. Aznap este már az új táskával mentünk színházba. Mire hazaértünk, a táskát a használattól, feleségem arcát a dühtől lila foltok borították. A körúti bőrdíszműves mester, panaszom hallatán így oktatott: „Minden 14 éven felüli nő tudja: ha a világos színű műbőr táskát nem rendeltetésszerűen használja (értsd: vállra akasztva hozzáér a ruhához), maradandó sötét foltokban elszíneződik." E mesteri mondat nekünk 398 forintba, a hullafoltos táska pedig a szekrény mélyére került.

Kovai Attila ált. isk. tanár
Budapest

Kedves tanár úr, amit ön leír, az a modern technika csodája: így lesz a fehér műbőrből vörös posztó. Bizony sok minden van még, amit nem rendeltetésszerűen használunk. Például az szerelmünket, amikor egyszer-egyszer(?) ilyen primán bevásárolunk magunknak. Mellesleg a lila foltok világos alapon néha igen jól mutatnak. Ízlés és türelem kérdése.

3

Volt egyszer egy jó krém, az „Opera luxus" fürdés utáni testápoló, száraz bőrre. Takarékoskodtam vele, így két hónapig is elég volt. Illata kellemes, hatása nagyszerű. Pesten, Érden, Székesfehérvárott és Tapolcán érdeklődtem, de mindenütt azt válaszolták: nincs, kivonták a forgalomból. Csak azt nem értem, miért? Használható is volt, olcsó is volt.

Bodó Bernadett tanuló
Érd

Bevált, kivonták. Azt kérdi miért? Használható is volt, olcsó is volt. Talán azért.

NYUGDÍJ-PANASZ

Csizmár István olvasójuk panaszolja a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság késedelmes munkáját. Nem ő az egyedüli. Férjem 1985. május 20-án halt meg, s azóta sem árvasági sem nyugdíj tájékoztatást nem kaptam, a családi pótlékot is csak szeptemberben, visszamenőleg. Jómagam is rokkant nyugdíjas vagyok, 2464 forint a nyugdíjam. Nekem, tíz éve, két hónap alatt elintézték a nyugdíjazásom ügyét. Most, a számítógépes feldolgozás idején, több hónap sem elegendő.

Özv. Hallai Gyuláné
Budapest

EGYOLDALÚ

című rejtvényünk megfejtése:

— Én fehér ruhában képzelem el az esküvőnket, ő meg nem akar házasodni.

200-200 forintot nyert:

Gasztonyi Ignác, Szany, Vöröshadsereg u. 3., 9317

Marsovszki József, Békéscsaba, Tolnai u. 4/B., 5600

Szabó György, Budapest, Máramarossziget u. 4., 1185

A nyereményeket postán küldjük el.

MEGJELENT!

Az Interpress Kiadó gondozásában megjelent a Ludas Matyi kiskönyvtárának második kötete. Az Árkus József humoros írásait és Balázs-Piri Balázs karikatúráit tartalmazó kötet 48 forintért kapható a hírlapárusoknál és a könyvesboltokban.

Ludas Matyi kiskönyvtár

TRIBÜN

John McLarent, a világhírű autóversenyzőt rá akarták beszélni, hogy szálljon be egy motorcsónakregattába is.

— Szó sem lehet róla — tiltakozott McLaren. — Ha netán meg kell halnom, eszem ágában sincs a tetejébe még vízbefulladni is.

* * *

A megértés — mondta Chris Welsh, a Rangers játékosa —, az az, ami hiányzik a csapat vezetőségéből. Akárhogy is magyarázom nekik, hogy egyike vagyok a világ legjobb dobóinak, a világért sem akarják megérteni.

* * *

Annak ellenére, hogy a csapat tizenegyszer kapott ki egyfolytában, Gary Darnell, a Tennessee Tech edzője mégis így nyilatkozott:

— A védelmünknek csak egyetlenegy rossz napja volt.

Majd kis szünet után mélán hozzátette:

— A szombat.

* * *

Joy Smitht, a Cleveland Indians játékosát rettenetesen fejbetalálta egy labda. Félig kótyagos állapotban szállították kórházba, s ott álmatlanul töltötte az egész éjszakát.

— Egyfolytában egy szép és poénos utolsó mondaton törtem a fejem — mesélte már újra az öltözőben.

* * *

Jack Donchue, a kanadai kosárlabdázók szövetségi kapitánya, útban a kobéi Universiade felé, átutazott Kínán.

— Ősrégi és páratlanul civilizált ország — mesélte a hatalmas birodalomról. — A jégkorongot például hírből sem ismerik.

(p. p.)

Két barátnő beszélget:

— Soha többé nem megyek horgászni a férjemmel!

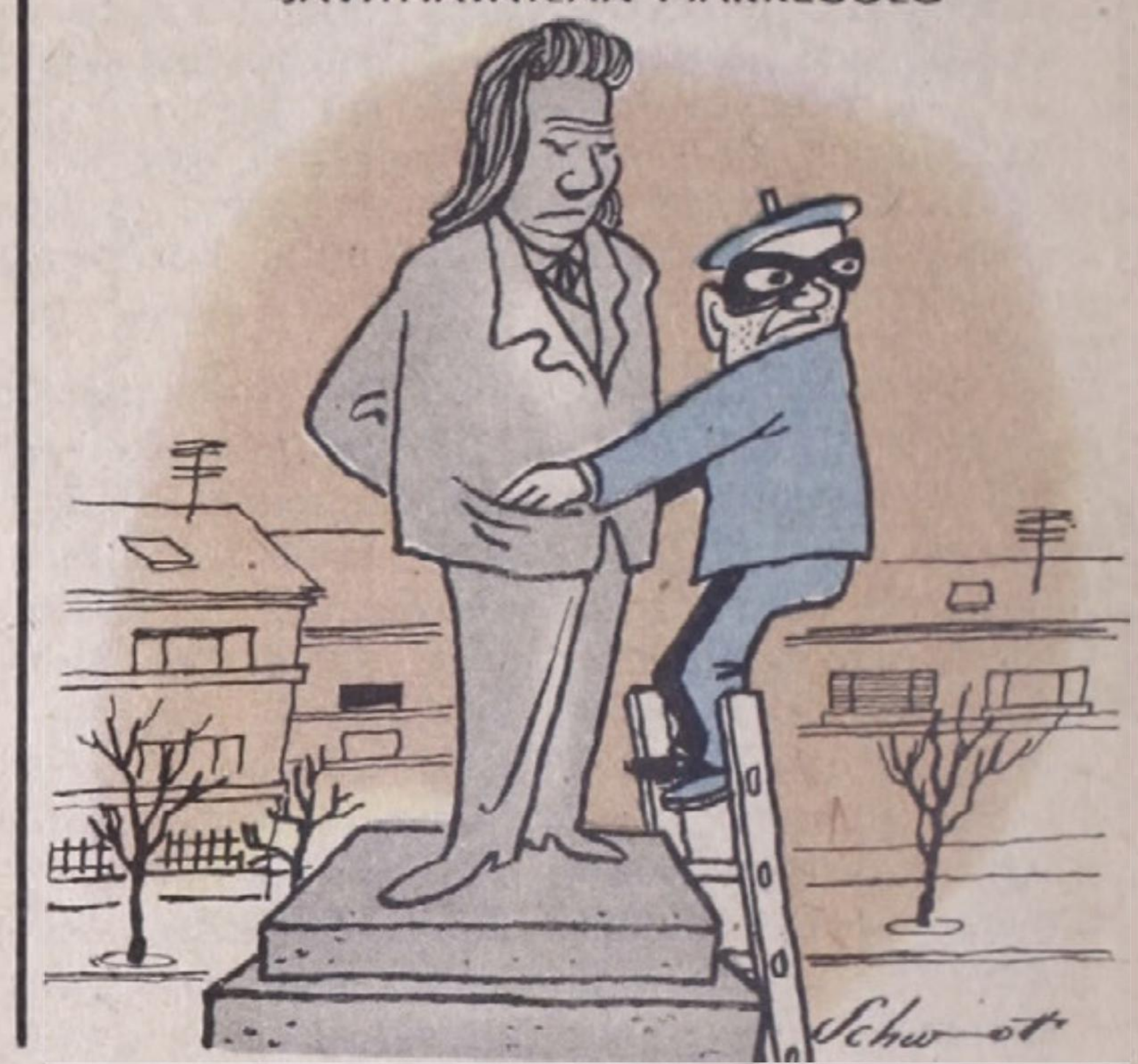
— Mi történt?

— Eleinte, mint kiderült, túl hangosan beszéltem, azután rossz csalit tűztem föl, végül túl korán vágtam be...

— No és aztán?

— Aztán? Egészen pocsékul végződött a dolog: ugyanis több halat fogtam, mint ő!

JAVÍTHATATLAN MARKECOLÓ

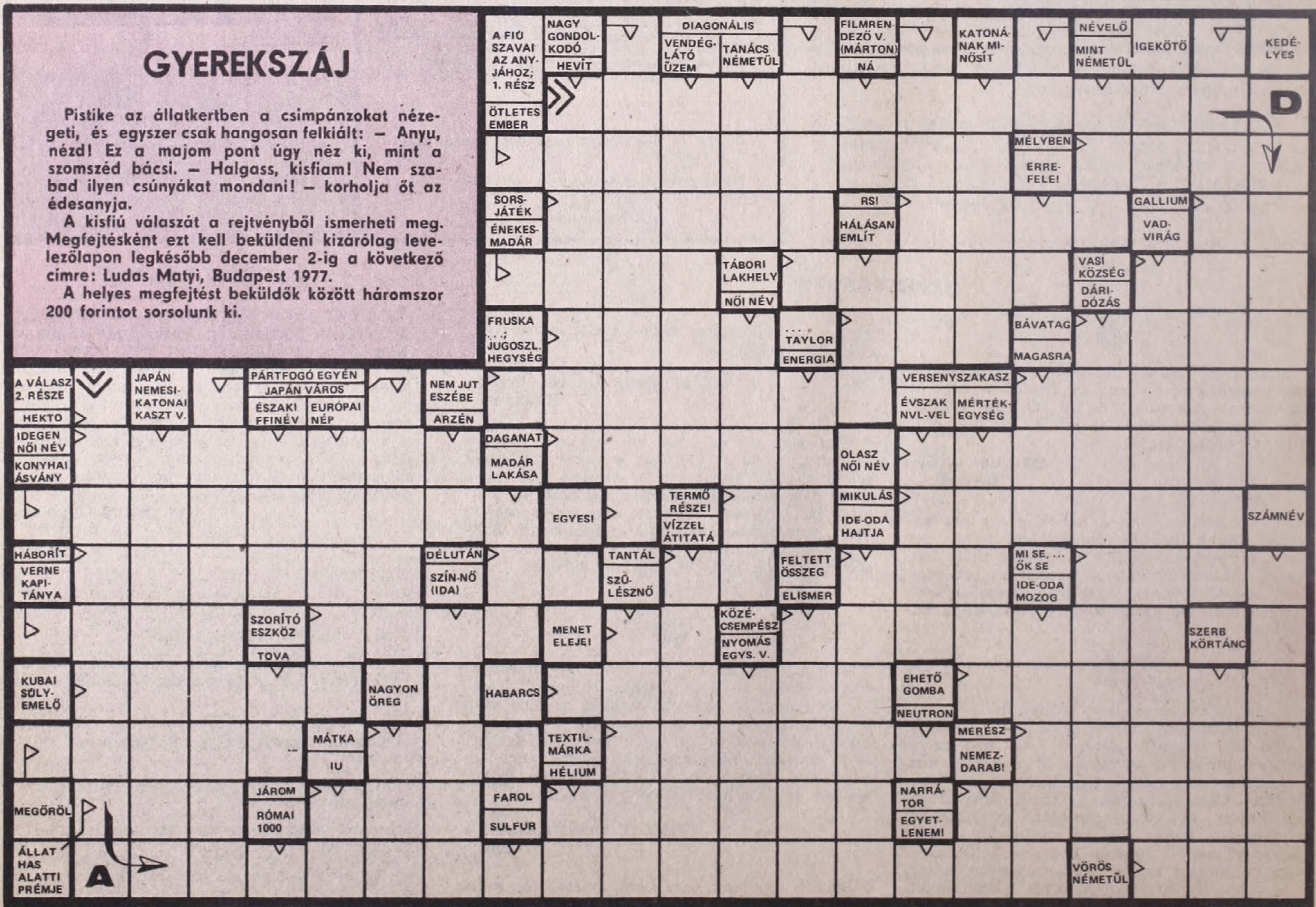

GYEREKSZÁJ

Pistike az állatkertben a csimpánzokat nézegeti, és egyszer csak hangosan felkiált: — Anyu, nézd! Ez a majom pont úgy néz ki, mint a szomszéd bácsi. — Halgass, kisfiam! Nem szabad ilyen csúnyákat mondani! — korholja őt az édesanyja.

A kisfiú válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 2-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

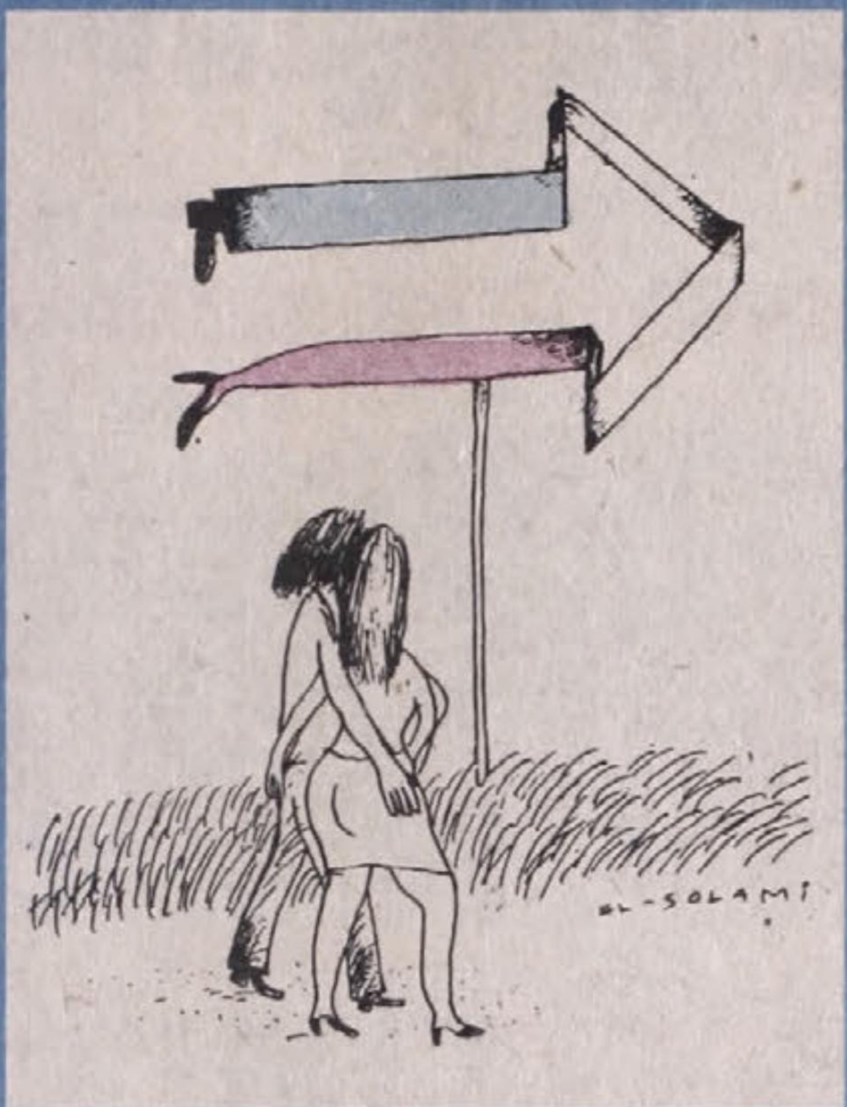

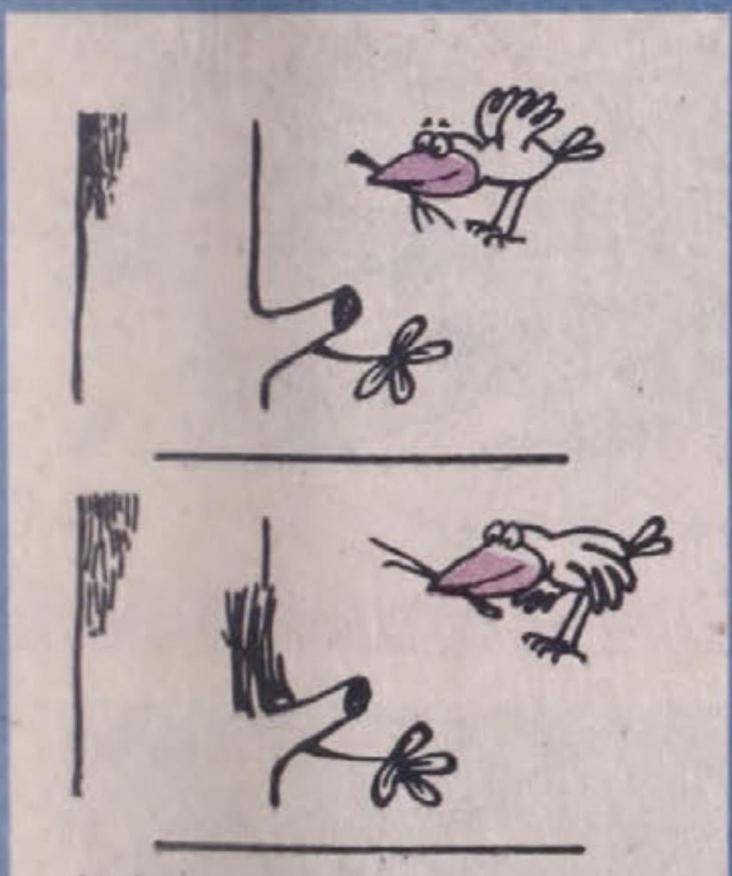
IMPORT HUMOR

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

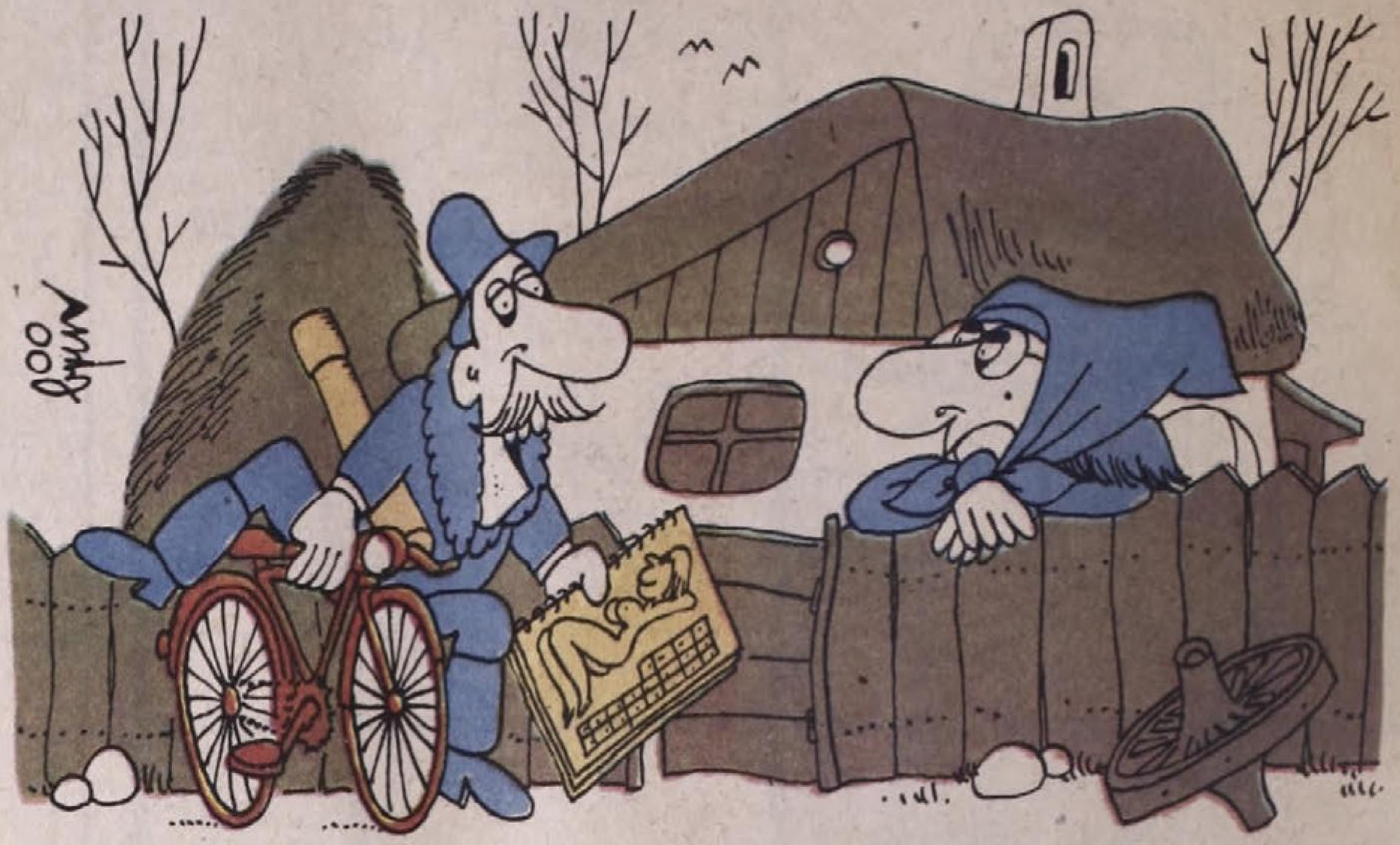
85.2308/20-48

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

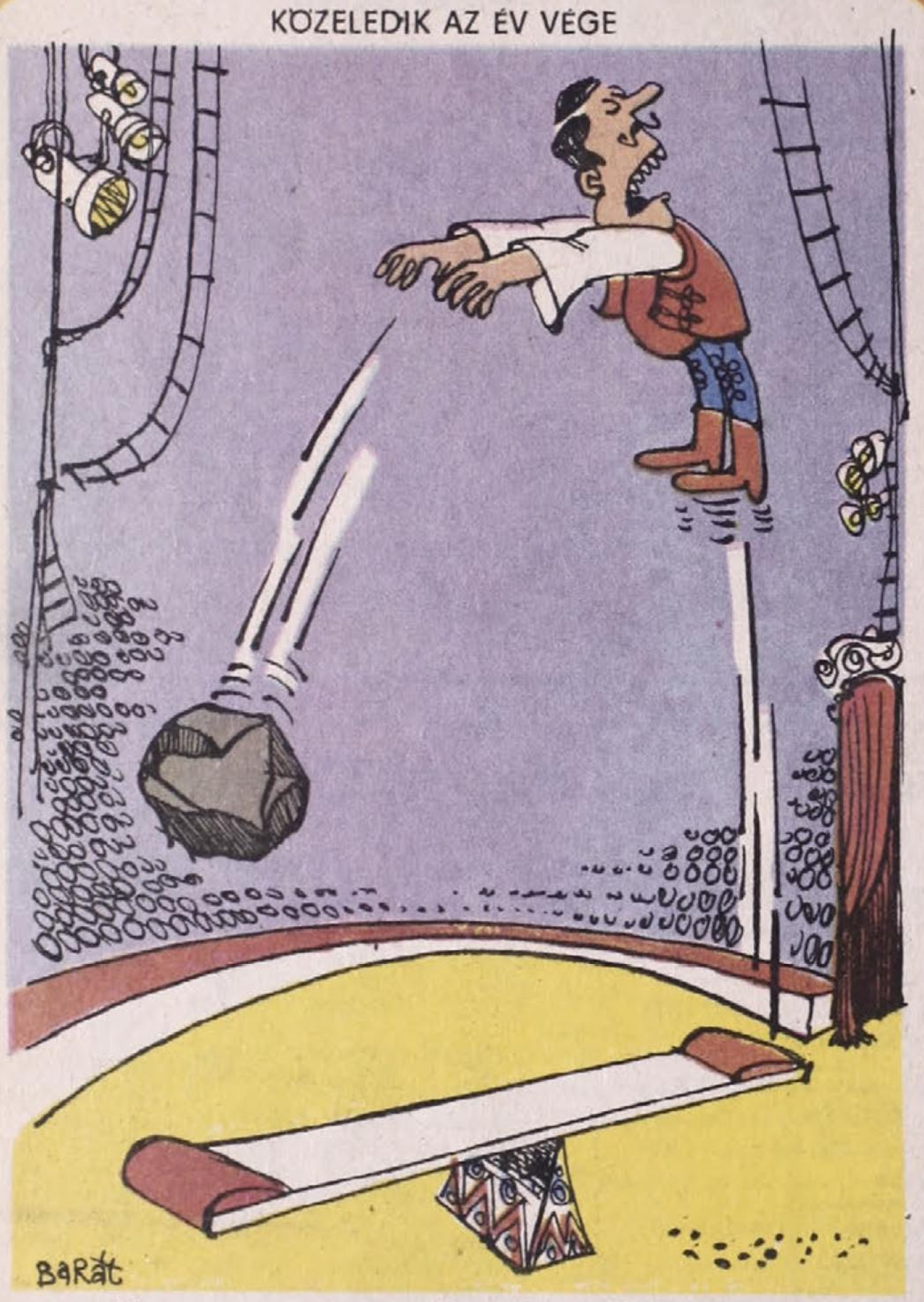

JÓ HÍR

– Képzeld, anyjuk, megjelentek a jövő évi aktnaptárak!

KÖZELEDIK AZ ÉV VÉGE

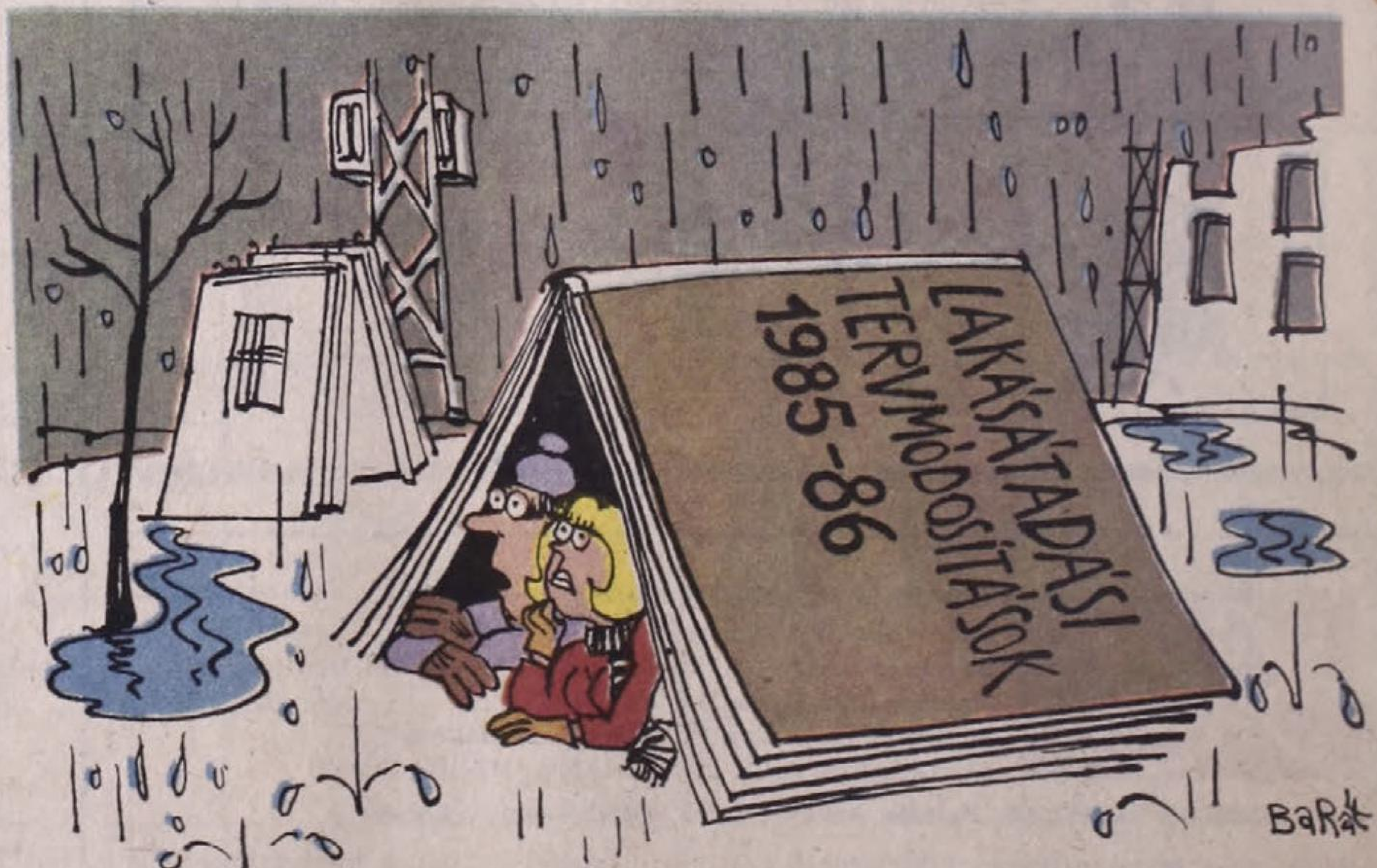

– Mi egy csapat vagyunk, csak a többieknek ki kellett venniük a maradék szabadságukat.

A VÁROS KÖZEPÉN

„. . . s lerakódik, mint a guanó, keményen, vastagon”

FELEMELTÉK AZ AUTÓALKATRÉSZEK ÁRÁT

– Akkor sincs!